

1992 - 11. ÅRGANG

ESPEVÆR-RINGEN

ABONNEMENT KR 80.- - LØSSALG KR. 35.- PR. NR.

TIDSSKRIFTET UFO NR.2 1992 - 11. ÅRGANG

ISSN 0800-1758

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende forening

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 062-90 752

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 05-23 17 59

Abonnement/medlemskap

Tidsskriftet UFO utkommer med 2 ordinære nummer samt et spesialhefte i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1993 kr. 80,-. Beløpet betales enklast over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og utforskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlig for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg, men forbeholder seg retten til å redigere/forkorte.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand

Informasjons og kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500 m. automatisk tlf. svarer
Mobiltlf.: 080-81 800

Rapportsentral

Odd-Gunnar Røed	Torfrid Urdal
Postboks 24	Rygg
3133 Duken	4448 Gyland
Tlf.: 033-86 500	Tlf.: 043-76 830

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne	Alternativt:
Ravnkroken 25 B	Sølvreven 10
1254 Oslo	3033 Drammen
Tlf.: 02-61 92 80	Tlf.: 03-88 52 62

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 043-76 830

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE Midt - kontaktperson:

Geir Belsvik
Buvikåsen 3 B, postboks 74
7350 Buvika
Tlf.: 07-86 50 22

UFO-NORGE Nord - kontaktperson:

Øyvind Aarsnes
Granittveien 47
9022 Krokeldalen
Tlf.: 083-30 021

Trykk:

UFO-NORGE, avd. Vest.

... FRA REDAKSJONEN

Et vellykket Landsmøte er avviklet i Drammen i september, og jeg skulle ønske at flere enn ca. 30 delegater hadde møtt. Det var mange interessante ting å ta med seg derfra.

Men heldigvis ikke bare derfra -. I Norden og verden forøvrig meldes det fremdeles om interessante observasjoner av ukjente himmelfenomener, og mediene her til lands ofrer mer tid på UFO-gåten. Jeg tenker da spesielt på riksdekkende medier og nærradioer, som stadig vekk og i økende omfang er "på banen" og vil ha uttalelser fra oss om ting som skjer. Likeledes viser en økende medlemsmasse at det vi kan formidle av

informasjoner er tilfredstillende - så langt.

Vi tar en runde til, og husk å merke girokortet med navn og adresse. Det er fortsatt noen få som glemmer dette og gir oss hodebry. Husk også å melde fra om adresseforandring til vår adresse i Bergen. Det er ikke en liten sum i porto som går ut pr. år i ettersendinger!

Medlemskontingenten for 1993 er kr. 80,-.

Så står det tilbake å ønske dere alle et Godt Nytt UFO-år!

FINK

INNHold :

SIDE

Fra redaksjonen	3
Rapportnytt	4
Espevær 17 år etter	7
Tilfellet Berit Clemmensen Del 2	9
UFOer på kommando	15
Holdninger II	21
Big Bang	24
Løsning på Roswell-saken?	26
Landsmøtet 1992	27
Om Howard Menger	31
Leserundersøkelsen 1992	33
Århundrets sak	35
Presseklipp	39
Konferanse om kulelyn	41

RAPPORTNYTT

Av Odd-Gunnar Røed.

Det har vært svært få innkomne rapporter det siste halve året. Det synes som om tendensen de siste 12-15 måneder varer ved. Her presenterer vi de aktuelle observasjonene.

Rapportoversikt

Skjåk

Natt til 30. august kl. 04.10 observerte Finn Valbjørghsløkken og Kåre Kluften en mørk "skiveformet farkost". Den kom glidende mot dem fra venstre da de sto og så utover den mørke dalen i Skjåk, nærmere bestemt ved Heggebottsetrene. Det var også en tredje jaktkamerat med i laget. Gjenstanden forsvant bak det lave skylaget og kom tilsyne igjen. Dette gjentok seg mens ferden gikk i sydøstlig retning til fenomenet forsvant for de tre observatørene. Det oppsto en underlig følelse hos de tre, og diskusjonen gikk fritt. Fenomenet syntes å være totalt lydløst, og fly ble utelukket. Relativ størrelse ble anslått til å være litt mindre enn månen.

Hammarøy

Like før kl. 24.00 mandag 7. september ble det observert et voldsomt lys på himmelen over Hammarøy ved Harstad. Lyset syntes like bredt som månen, men var flatt. Fenomenet lyste opp - mørknet - lyste opp - og forsvant. Avstanden ble anslått til ca. 15-20 mil. Kona til en fotograf

fikk tatt noen bilder. Iskrivende stund har vi ikke mottatt hverken rapportskjema eller bilder.

Eksingdalen i Hordaland

21. september kl. 21.30 opplever familien Gullbrå noe besynderlig. Nils, Lillian, Jon Ingvar og Albert Gullbrå beretter:

Nils med kone og eldste sønn satt i stuen og pratet mens fjernsynet sto på. Han satt med ryggen mot et vindu mot verandaen, gardinene var ikke trukket for.

Familiens hund lå på gulvet vendt mot vinduet, og begge de to kattene var på verandaen. Plutselig hørte de at kattene freste og spyttet helt rasende og hunden raste mot vinduet, helt vill. Nils roet hunden ned så godt han kunne og gikk ut for å se hva som sto på, med hunden i hælene. Kattene var vettskremte.

Hunden fant et spor under vinduet som gikk ca. 10 meter nedover plenen, der var det stopp. Hunden startet på nytt ved utgangspunktet og snuste seg ned til samme sted.

Nils gikk rundt huset til framsiden, der han oppdaget en merkelig lyssøyle. (Se tegning).

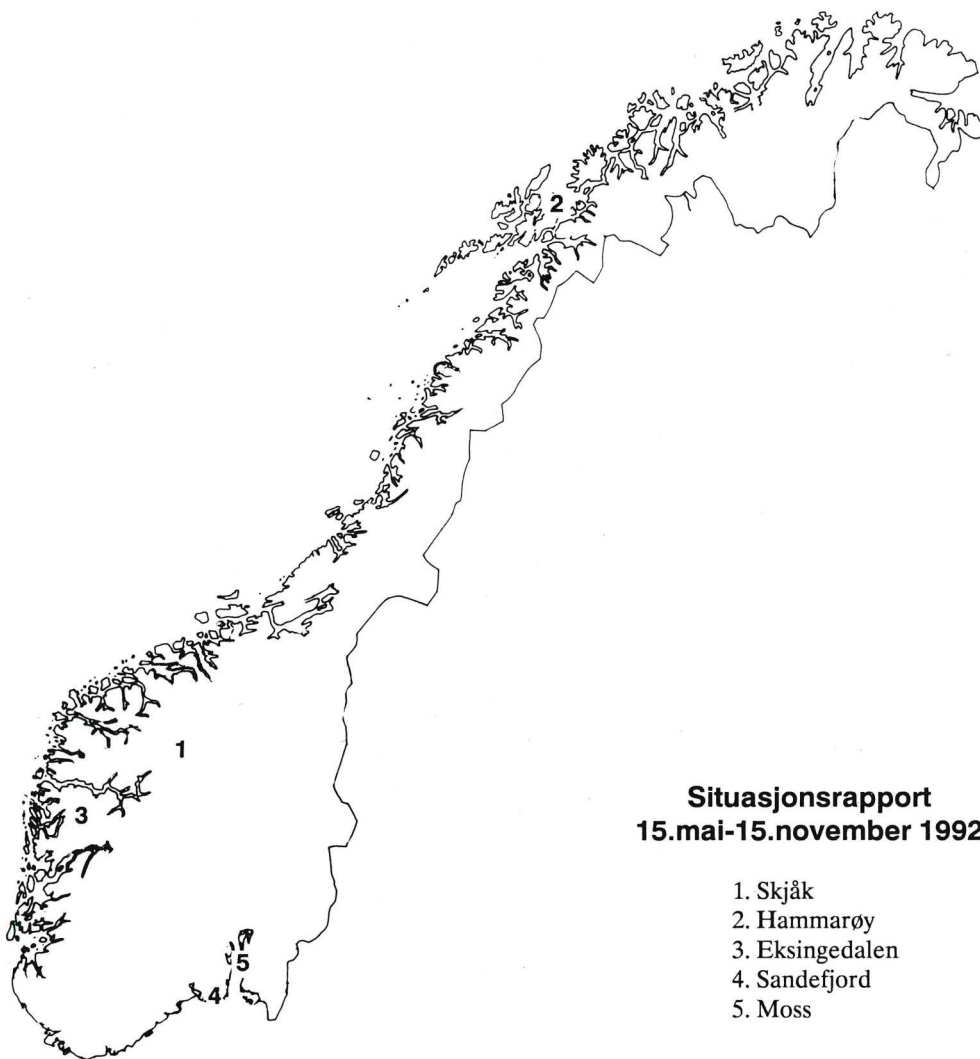
"Da forsto jeg at vi hadde hatt besøk av frem-

Oversikt over de viktigste observasjonene registrert i perioden 15. mai til 15. november 1992.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Antall obs.	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
30.04.92	04.10 NST	?	Skjåk	3.	Mørkt, skiveformet objekt	
07.09.92	23.55 NST	2 min. (?)	Hammarøy	3 (?)	Voldsomt lys	
21.09.92	21.30 NST	40 min.	Eksingdalen	4	Lyssøyle	
03.11.92	?	?	Sandefjord	1	3 lys i formasjon	
06.11.92	18.30 NNT	?	Moss	1	Lysglimt	

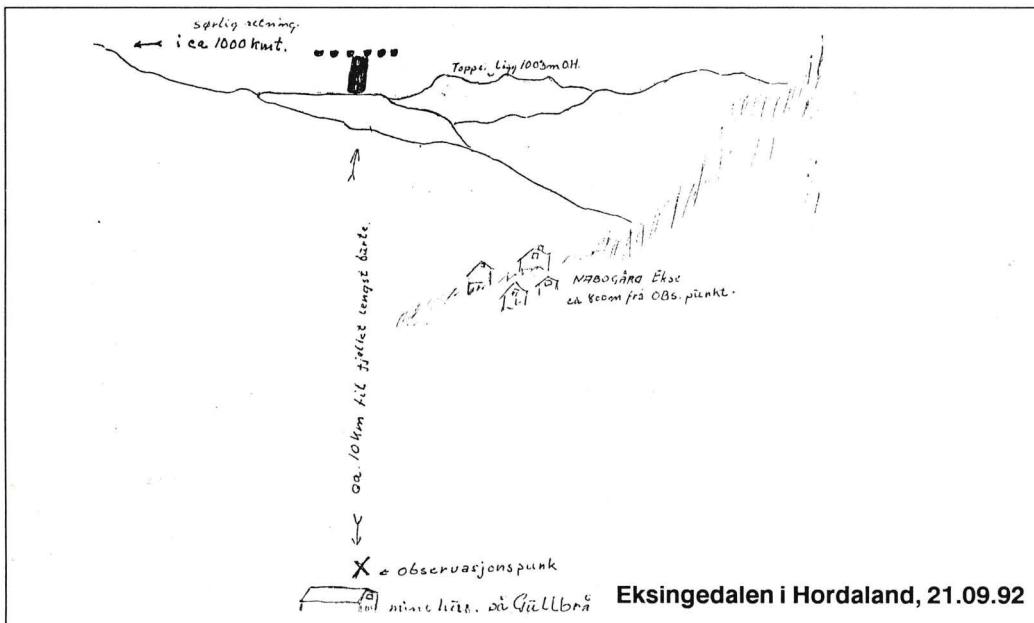
UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport
15.mai-15.november 1992

1. Skjåk
2. Hammarøy
3. Eksingedalen
4. Sandefjord
5. Moss

mede" (sitat). Nils ringte sin bror som tok med seg videokamera og kom over, men det var for mørkt til at det ble gode bilder.

Nils brukte kikkert de siste ti minuttene av observasjonen og fikk se noen røde lys bli tent. Lyssøylen var skarp gulhvit og pulserte med en frekvens på ca. 30-35 perioder pr. sekund. Denne sluknet nå og lysene forsvant i sørlig retning i en hastighet anslått til ca. 1000 km i timen eller mer. Størrelsen på fenomenet ble bestemt ved å sammenligne med en DC 9 og syntes da å måle ca. 300-350 meter mellom de lysende ytterpunktene. Lyssøylen var synlig fra kl. 21.30 til 22.10.

Området det forsvant over er ubebodd, i retning mot ytre Masfjorden.

Sandefjord

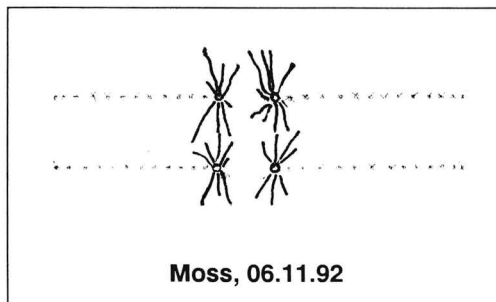
Tirsdag 3. november fikk Rapportsentralen inn en telefon fra en dame i Sandefjord som observerte tre lys som beveget seg, stoppet, og beveget seg igjen, med faste intervaller. Herunder forekom det også kursendringer. Vi har ennå ikke fått rapportskjema i retur.

Dagen etter fikk vi telefon fra Sandefjords Blad som hadde mottatt et par anonyme henvendelser på et lignende fenomen.

Moss

Den 6. november ble det fra en bil ved Vansjø nær Moss observert noen kraftige skarpe blink. Klokken var 18.30. Bilføreren stusset litt og tenkte på muligheten for at det kunne være to helikoptre, men slo vekk denne tanken da det ikke var noe system i blinkingen. Plutselig, etter ca. 5-8 minutter, kom det på fire sterke hvite lys i midten av fenomenet. Vitnet ble meget oppskaket og sveivet ned vinduet og konstaterte at det ikke var noen lyd. (Se tegning).

Forsvarets radarstasjon på Måkerøy ble kontaktet av vitnet. De meldte at det ikke hadde vært noen aktivitet i området mellom klokken 18 og 19. ☐

Moss, 06.11.92

ESPEVÆR 17 ÅR ETTER

Av Odd-Gunnar Røed.

For dem som husker godt ble det for snart 17 år siden, i april 1976, oppdaget et merkelig spor på øya Espevær, i Bømlo kommune utenfor Haugesund. Sporet ble offisielt oppdaget på dette tidspunktet, men i ettertid har det kommet fram opplysninger fra et vitne som skal ha sett sporet allerede i november 1975. I tillegg ble det i denne perioden observert merkelige lys i området. Det ble også registrert TV-forstyrrelser og en hund oppførte seg helt rabiatt.

Historikk

Selve merket målte 63,5 meter i omkrets og var egg-format. Forsvaret kom tilstede og tok endel luftfotos som finnes i UFO-NORGEs arkiv. Militærhelikopteret av typen Sea King landet også inne i ringen, men med sine nesten 10 tonn ble det ikke engang merket i bakken. Hva må vel opphavet til ringen ha veiet?

Historien er vel godt kjent for de fleste. Det som siden skjedde var at det kom en del mer eller mindre seriøse forklaringer på avtrykket. Alt fra at det kunne være en heksering, seriøst foreslått av botanikere fra Bergen, til at måker skulle ha gått i ring, i følge en lokalavis. Norsk UFO Center, som vi dengang het, tok prøver av jordsmonnet og fikk bekreftet at det hverken dreide seg om sopp eller fotspor av noen art. Gresset inne i sporet var dessuten dødt, og det gikk mange år før det begynte å vokse frem på nytt.

Årene gikk

Så sto vi der da, med et merke i bakken som ingen kunne forklare og som inneholdt jord hvor planter og gress vanskelig kunne vokse. I dag kan vi bare gjette om det var den samme form for stråling som hadde vært på ferde her som det vi i dag kan lese av analysene fra både Øydeskyvatn og Raufoss.

Etter som årene gikk og sporet hårdnakket nektet å fjerne seg steg undringen. Representanter for UFO-NORGE var tilstede ved et par anledninger, først i mai 1976, deretter i september 1987. Aviser fra fjern og nær kom flere

ganger tilbake til dette mystiske sporet og Bømlo kommune slo det opp i sin turistbrosjyre for å lokke turister til Espevær.

Faktisk kom jeg over en artikkel i et kystleksikon i sommer datert året 1987 der ringen sto markert som et gigantisk UFO-avtrykk. Ikke dårlig.

Alderdommen oppklart

Tilslutt var ikke nysjerrigheten til å styre. Sammen med ukebladet Hjemmets allestedsnærværende reporter, Arild Mikkelsen og en gullgraver ved navn Tom Hoel, dro jeg på min hittil eneste tur til Espevær.

Dette ble en delt ekspedisjon mellom gullgraving og uforing-sjekking. Jeg skal her holde meg til det siste, men få nevne at både gullgravingen og avtrykket kan dere lese mer om i et av Hjemmets numre nå før jul.

Etter å ha ferget oss utover fra fastlandet Haugesund, og gravet gull en stund på Bømlo, dro vi med en liten personferge ut til Espevær. En forblåst liten øy ute i havgapet. Det eneste som tok av for vær og vind var Statfjordfeltet. Da vi forlot øyas sivilisasjon trasket og slet vi oss fram med full oppakning en halv time, mens vi fulgte sirlig malte piler i blått med teksten: UFO. Over myrer, rundt steiner og trær, opp og ned i en heller ruglete natur så svetten piplet.

Til slutt sto vi ved det forjettede land. "Verdens største UFO-avtrykk" lå foran oss. Som et kjempemessig egg-avtrykk. Så begynte arbeidet. Videokameraet kom fram, likeledes fotoappa-

Tv.: Oversikt over sporet sett fra bakkenivå slik det fortoner seg i dag.

Under tv.: Nærbilde av sporet. Det er blitt en god del utvasket de senere årene, men det er fremdeles tydelig.

Bildene på denne siden, samt forsidebildet er stilt til rådighet av Henning Warloe, som besøkte Espevær i midten av juli i år.

rater og feltkoffert. Prøver av sporet ble tatt og puttet på sterile prøveglass; både fra overflaten og 10 cm nede i sporet. I tillegg tok vi referanseprøver både i midten og utenfor. Nå var det slik at det var gress inne i sporet også, og det vakte vår mistenksomhet. Vi spøkte faktisk med at turistrådet i kommunen trakk opp sporet årlig for å trekke turister.

Da vi tok fergen tilbake til Bømlo, spurte vi mannskapet om dette sporet. De kunne fortelle følgende:

Hvert år reiser ca. to tusen turister ut for å se på avtrykket. Videre har det blitt et fast tilholdssted for øyas ungdom sommerstid. Stedet bar da også tydelige spor etter slike utskeielser i form av ølkorker o.l. Vi ble også fortalt at det nærmest var blitt et rituale å vandre to runder i sirkelen før man gjør noe annet. Aha - så det er slik det henger sammen. Hvis to tusen turister hvert år pluss øyas lokale ungdom trækker to runder hver i sirkelen så blir det over fire tusen tråkk! (Satt litt på spissen.) Ikke rart merket er synlig etter 17 år. Vi kan med andre ord slå oss på brystet og si at vi har oppklart mysteriet med ringen som ikke vil forsvinne, den blir simpelthen holdt vedlike av turister og fastboende!

Så vet vi det, men vi vet ennå ikke hva som i sin tid satte merket, og det får vi kanskje heller aldri vite? □

TILFELLET BERIT CLEMMENSEN 2. del

Av Mentz Kaarbø.

Vi fortsetter her beretningen om Berit Clemmensen, 1. del ble gjengitt i nr. 1 i år. I denne avsluttende artikkelen presenterer vi en del merkelige opplevelser som forskjellige mennesker rundt omkring på Osterøy har hatt i årenes løp.

I de årene som jeg har vært i kontakt med BC, har jeg etterhvert fått første- og annenhåndskjennskap til mange merkelige opplevelser som også andre personer på Osterøy har hatt opp igjennom årene. Det er hovedsakelig snakk om observasjoner av typisk UFO-karakter, men i et par tilfelle er det registrert andre typer opplevelser. Den tidligste hendelsen skriver seg allerede fra begynnelsen av krigen. Mesteparten har imidlertid foregått i de siste 10 årene, noe som faller sammen med BCs opplevelser.

Jeg vil først gå igjennom personer og opplevelser noenlunde kronologisk slik de er beskrevet av mine kilder. Kildene er delvis Berit Clemmensen, dels personene selv. Sistnevnte har ved en del anledninger vært intervjuet over telefon av undertegnede. Jeg vil antyd kildetilknytningen i hvert enkelt tilfelle.

På slutten av artikkelen vil jeg prøve å komme med en analyse av saken og gi en kort oppsummering.

Observasjoner ca. 1939-1992

1) 1939-40, Røskeland, Osterøy

Denne hendelsen har vært omtalt før i forbindelse med artikkelen i nr. 1. Det er en av de få hvor BC har et medvitne til sine opplevelser.

BC var sammen med Dagveig Berntsen nord for Røskeland (ca. 2 km NV for Skår i luftlinje - om lag 3-4 km langs veien) en mørk og fuktig høstkveld. De gikk langs veien da de plutselig merket at landskapet ble kraftig opplyst. Den underlige belysningen varte noen sekunder uten at de var i stand til å retningsbestemme lyskilden. De følte at de var omsluttet av lyset, på en måte helt ulikt alle andre lyskilder som de kjente til.

Lyset forsvant og vitnene var svært redde og oppspilt.

Denne historien er bekreftet av Dagveig Berntsen selv, som imidlertid husker lite av hendelsen, nå mer enn 50 år etter.

2) Ca. 1941, Skår-Osterøy

En slektning av BC (navnet er kjent av artikkelforfatteren), var sammen med noen venner på vei hjem fra den lokale kinoen på Valestrandsfossen en mørk høstkveld rundt 1941. Himmelen var klar og full av stjerner. Plutselig får de se et lysende fenomen mot vest, i stor fart over Osterfjorden på vei nordvestover. Det kunne nærmest beskrives som en kraftig ildkule, og i utgangspunktet passet beskrivelsen på en kraftig meteoritt (bolid). Ifølge vitneutsagnene, syntes den imidlertid å fly svært lavt over fjorden; de så faktisk ned på fenomenet fra sitt observasjonssted. Dessuten var det hele synlig i minst et halvt minutt, noe som gjør bolid-hypotesen litt mindre sannsynlig. Ingen lyd kunne høres og observatørene ble svært oppskaket over dette uvanlige synet.

Vitnet selv uttaler imidlertid i dag (gjenfortalt via BC) at hun ikke tillegger denne hendelsen noe særlig vekt.

3) 1979-80, Skår

Liv Sigrun Losnegård (LSL), som er en nær nabo til BC, hadde følgende opplevelse for 12-13 år tilbake: En kveld i perioden mellom november 1979 og mai 1980 var hun alene i stuen i sitt hus på Skår, som ligger noen hundre meter SØ for BCs hjem.

Plutselig fikk hun se én eller to gjenstander komme flygende fra sør i stor fart mot nord (vitnet er usikker på antallet). Fargen var

nye posisjon og etter ca. 1 sekund sluknet det. Total observasjonstid var omkring et par sekunder. Omstendighetene omkring observasjonen utelukker at dette kan ha vært en lommelykt eller tilsvarende.

5) *Sommeren 1986; Skår*

BC var sammen med en slektning (navnet er kjent) utenfor sin bolig en gang i løpet av sommeren 1986. Slektingen får øye på et skarpt lys mot NNØ, over en fjelltopp som ligger like nord for det stedet BC hadde sin "sterkeste" observasjon i november 1984. Hun roper at BC også må se; sistnevnte reiser seg opp fra stolen på verandaen for å ta fenomenet i øyesyn. De observerer et sterkt, blankt lys ("som sollys avspeilet i sølv"). Lyset (intet objekt kunne sees) var høyt på himmelen og sto først stille for siden å bevege seg vekselvis foran og bak en sky. Begge vitnene mente at det umulig kunne være et fly. Varigheten av observasjonen ble anslått til et par minutter. Tidspunktet var rundt kl. 12.00; været delvis klart med en del skyer.

BC har tidligere konfrontert denne personen med observasjonen, og inntil for et par-tre år siden kunne hun også huske hendelsen. Imidlertid, når BC i det siste halve året har spurt henne på nytt om det, kan vedkommende ikke lenger huske tildragelsen. BC på sin side er sikker i sin sak. Historien er gjenfortalt via BC.

6) *November/desember 1986; Breistein fergekai*

N.N. (navnet er kjent) kom kjørende i bil fra Bergen og kom akkurat for sent til fergen over til Valestrandsfossen (som ligger rett over fjorden ca. 1,5 km mot øst). Klokken var litt over 22 og han satt seg til å vente i bilen og leste avisen i mellomtiden. Etter en stund tar han en titt forover gjennom frontruten og får øye på et fantastisk fenomen like foran panseret: Ca. 3 meter foran bilen svever en lysende skikkelse som han i ettertid sier "bestod av lys", men likevel med enkelte tydelige trekk. Fargen på lyset er gult, med klart formet hode og med en klassisk hårfriksyre (beskrevet som "langt pasjehår"). Han får inntrykk av at det er en kvinne, med klassiske (greske), pene trekk. "Vesenet" ser ikke direkte på ham - litt "på siden" -, men han

føler at skikkelsen hele tiden har sin oppmerksomhet rettet mot ham. På tross av det litt spesielle i situasjonen, føler han seg ikke på noe tidspunkt engstelig eller redd. Allerede etter noen få sekunder begynner han å lure på om dette bare er noe som foregår inne i hodet på ham, eller om det er et objektivt fenomen. Derfor kniper han øynene igjen et par sekunder (alt blir svart) og åpner dem igjen. Fenomenet er der fremdeles, noe som bevirker at han blir sikrere på seg selv.

Det ser ikke ut til at "vesenet" har noen synlige ben eller underekstremiteter. Det blir diffust nær "bunnen" og går gradvis over i den normale bakgrunnen. Han vil anslå høyden til apparisjonen til ca. 2,10 meter. Nederste delen svevet ca. 1 meter over bakken, som gir en totalhøyde på ca. 3 meter.

Etter ytterligere noen sekunder snur skikkelsen seg langsomt mot høyre, slik at han får se "henne" i profil. Like etterpå forsvinner hele fenomenet ved å løse seg opp i luften som tåke; - som en form for dematerialisering. Observasjonen varte anslagsvis 45 sekunder, uten at han er helt sikker. Hele tiden hadde han vært alene på kaien.

N.N. merket at fenomenet hadde gjort et meget sterkt inntrykk. Han presiserer også at han både under og etter observasjonen hadde en meget god og positiv sinnstemning. Denne sterke positive følelsen forsvant først fire dager senere.

Historien ble fortalt av vitnet til Jean-Luc Rivera og undertegnede ved det første møtet med BC, i januar 1988.

7) *November/desember 1986; Hamre boligfelt, Osterøy*

Mona Holgar, datter til en av BCs nære (og betrodde) venninner, hadde vært på venninnebesøk på Hamre boligfelt (ca. 6 km NNV for Valestrandsfossen). Klokken var rundt 23.00 en mørk onsdagskveld; været var dårlig, overskyet og med regnbyger. Mona gikk med hodet vendt ned mot bakken for å unngå det verste regnet. Plutselig merket hun at området omkring henne ble lyst opp, hun ble nysgjerrig og rettet blikket fremover. Rett foran seg så hun et "vesen", ikke mer enn en meter fra henne. Det svevde i luften og måtte ha vært minst to meter over bakken med toppen av "hodet". Vesenet hadde noe som

liknet vinger bak på overkroppen, disse stakk frem på sidene. Dette ble i ettertid tolket som en form for "motor" eller "svevemekanisme". Hodefasongen var som en "tupert fisyre" (a la 1960-årenes kvinnefrisyrer). Ansiktet virket skremmende med et strengt uttrykk. Øynene var ovale/smale; muligens med en "maske" foran (antatt i ettertid). Ansiktet og hele apparisjonen forøvrig var omgitt av et blåhvitt lys som gikk igjen i konturene og som også kunne tolkes som en aura. Det hele var fullstendig lydløst og varte (veldig usikkert anslått) i ca. 30 sekunder. Mens det sto på var Mona som lamslått/paralysert og sto bare rett opp og ned, samtidig med at hun selvfølgelig var livende redd. Deretter forsvant vesenet opp på skrå, mens Mona prøvde å følge det med øynene. Det så ut som fenomenet forsvant opp i et lysende "fartøy" noen kilometer unna.

Mona løp deretter skrekkslagen hjem. Hennes mor kom hjem en times tid etterpå og måtte prøve å berolige henne. Historien ble deretter fortalt, selv om Mona ikke regnet med å bli trodd.

I motsetning til N.N.s opplevelse var dette en svært negativ erfaring for Mona.

Det kan nevnes at husene i dette boligfeltet ligger ganske tett, men akkurat på observasjonsstedet var det mørkt, pga. en utelyslampe som ikke virket. Husene er også omgitt av tette hek-

ker. Sannsynligvis er det av denne grunn ingen andre vitner som har meldt seg.

Historien ble gjenfortalt til undertegnede av Aina Holgar ved et intervju for noen år siden, samt av Mona selv i november 1992.

8) *Januar/februar 1987; bolig Hamre, Osterøy*
Aina Holgar, mor av Mona, hadde gått og lagt seg relativt tidlig på kvelden og sov tungt. Hun våknet ca. kl. 03.00 om natten av en sterk lyd: Nærmest en blanding av brumming og summing. Den hørtes og føltes sterk, særlig på huden hvor det kjentes ubehagelig. Denne eiendommelige lyden varte i ca. 10 minutter, hvorefter den forsvant sakte. Aina lå hele tiden på siden i sengen med dynen over seg (delvis over hodet) og torde ikke stå opp og se etter. Hun syntes at det var rart at hun i det hele tatt våknet, fordi hun vanligvis sover tungt. Det var to andre personer tilstede i huset denne natten, nemlig sønnen og ektemannen, som etter egne utsagn ikke hadde hørt eller merket noe som helst. Mannen prøvde å forklare det som summing fra TV-antennen. Aina mente at det ikke kunne være tilfelle da den vanligvis hadde en helt annen lyd.

Denne historien er selvsagt ikke av samme karakter som de andre. Likevel **kan** den indikere at et eller annet har skjedd, uten at man bør

Frem med lupen

Det kommer stadig nye "beviser" for at folk har vært bortført av romskip. I noen tilfeller beretter de bortførte om fysiske merker på kroppen i form av f.eks. langstrakte arr eller mørke trekanter.

Nå har denne typen av kroppslige beviser fått en hel ny dimensjon. En bortført kvinne fra California forteller at hun oppdaget små runde merker over hele kroppen, og når hun kikket på huden sin gjennom et forstørrelsesglass, kunne hun se at det stod "sex" med bitte små bokstaver! Selv den psykologen som hun konsulterer, bekrefter også at ordet "sex" er skrevet over hele kroppen.

Historien forteller ikke noe om hvordan den bortførte fant på å kikke på seg selv gjennom et forstørrelsesglass.

Kilder:

The Missing Link, november 1991

UFO-Aktuellt, nr. 1/1992

UFO-NYT, nr. 3/1992

trekke for bastante konklusjoner. Hendelsen er fortalt til undertegnede av vitnet selv.

9) *Høsten 1987; Hylkje*

Høsten og våren 1987-88 var Mona Holgar elev ved Åsane Folkehøyskole, og bodde på hybel like ved. Fra hybelen, som lå på fastlandet noen kilometer vest for Skår, så hun ved et par anledninger merkelige lysfenomener oppe på Skårfjellet, som ligger like ovenfor BC. Fenomenene ble beskrevet som "helt hvite, store runde lys, som lettet fra bakken og forsvant oppover". Varigheten ble anslått til et par sekunder - "det gikk forferdelig fort og lydløst". Observasjonene ble gjort etter mørkets frembrudd.

Hennes daværende venn ville ikke innrømme å ha sett det, men begge to kalte Skår for "det lysende fjellet".

Opplysningene er gitt via Aina Holgar, samt fra Mona selv.

10) *Februar 1991; Skår*

Aina Holgar hadde nok en merkelig opplevelse, denne gangen på veien mot Hamre, like nedenfor BCs bolig på Skår. Hun var ute og jogget en sen kveld i februar. Været var mildt og fuktig for årstiden, med yr og tåke i høyden. Hun fikk plutselig se et merkelig lysfenomen i østlig retning, på eller like over det fjellet som BC hadde sin observasjon i november 1984 (Skårfjellet). Det kunne se ut som lyskjegler fra én eller to sterke lommelykter som skinte ned igjennom tåken oppe fra fjellet. Pga. tåken kunne hun ikke se hva som var den egentlig lyskilden, bare at kjeglen(e) sveipet frem og tilbake i noen sekunder. Etter kort tid forsvant fenomenet og fjellet lå mørkt og øde tilbake. Avstanden til fenomenet ble anslått til 400-500 meter.

Noen tid senere spurte hun folk som bodde i området om de kunne ha vært årsaken til dette (bruk av lykt) men fikk negativt svar.

Opplysningene er gitt ved intervju med vitnet.

11) *Februar 1991; Valestrandsfossen*

I begynnelsen av februar 1991 observerte fru N.N. (navnet er kjent) et merkelig fenomen fra sin bolig like ovenfor og øst for Valestrandsfossen. Mellom kl. 21 og 22 satt vitnet alene

inne stuen. Hun fikk plutselig se et lys som hang på himmelen ut gjennom vinduet mot vest. Fenomenet lyste kraftig, var kuleformet, uten at vitnet kunne anslå relativ størrelse. Det syntes som om det var en mørk krans e.l. rundt fenomenet.

Lyset gikk fra vest i en stor bue mot NV og forsvant over Breistein. Det flyttet seg sakte. Varighet (usikkert) anslått til ca. 30 sekunder.

Det bør legges til at vitnet husket detaljene ved observasjonen svært dårlig, og hun hadde ikke lagt så mye vekt på den da det skjedde. Noen av hennes beskrivelser (himmelretning etc.) stemmer dårlig med hva som kan kontrolleres mht. beliggenhet på kart o.l.

En mulig feilkilde kan være Venus, som på denne tiden var godt synlig, omenn litt tidligere på kvelden. Dette var også midt i den perioden hvor man hadde masseobservasjonene på Trengereid (jfr. "UFO" nr. 1/1991).

Vitnet ble intervjuet på telefon av undertegnede i november 1992.

12) *16. oktober 1991; Skår*

Mona Holgar kom kjørende alene i sin bil på vei mot Hamre, og hadde nettopp passert krysset hvor veien går opp til Skår. Det var mørkt og klart ute, klokken var rundt 21.00. Plutselig fikk hun se et lysende fenomen like foran bilen, en figur svært lik den hun så senhøsten 1986. Hun bråbremsset, og ble sittende og observere fenomenet på kloss hold (1-2 meter) med motoren på tomgang. Etter anslagsvis 2-3 minutter forsvant det først ved "å subbe langs bakken" og deretter sveve opp langs åskammen til høyre for henne, opp mot Skårfjellet.

Ansiktstrekkene ("hvitt ansikt, med svarte, hule øyne", først tolket som en maske) er etter hennes mening de samme som ved observasjonen høsten 1986.

Heller ikke ved denne anledningen var det vitner til hendelsen.

Ved en tilfældighet fikk hun se akkurat de samme ansiktstrekkene en tid senere. Sommeren 1992 så hun på en italiensk TV-kanal (kabel-TV) hos en venn. Der viste de et program hvor det ble påstått at NASA hadde kontakt med vesener fra det ytre rom. Det ble vist bilder av disse, og MH mente å kunne gjenkjenne utseendet.

Observasjonen er gjengitt både via Aina og Mona Holgar direkte til undertegnede.

13) 26. desember 1991; Røskeland

Lillian Reigstad (LR) observerte et merkelig fenomen på Røskeland, 2-3 km NV for Skår, natten til 26. desember 1991 (se også "UFO" nr. 1/1992). Hun var alene i første etasje (hennes tre barn sov i etasjen over) da hun ute på altanen fikk se et diskosformet objekt komme ned foran fjellet og lande 15 meter utenfor huset. LR fikk panikk og løp inn i huset, mens hun stengte alle dører. Hun turte såvidt å kikke ut av vinduet i ny og ne, på objektet som stod der fremdeles. Hun gikk til slutt opp i annen etasje og la seg. Tre kvarter etter at objektet kom til syne fikk hun høre en merkelig lyd (som også var til stede i begynnelsen), og hun antok at det er i ferd med å forsvinne.

Dagen etterpå oppdaget hun og hennes barn et sirkelformet "avtrykk" på den rimete bakken utenfor huset. De var sikre på at det ikke var der dagen før.

LR var forøvrig livredd de første ukene etter hendelsen, men avfant seg etterhvert med situasjonen. Hun erfarte også at hennes venner og bekjente trodde på hva hun kunne fortelle.

Denne observasjonen er forøvrig grundig undersøkt av UFO-NORGE.

14) Vinteren 1992; Skår

Torill Tveiten som bor i veikrysset like nedenfor Skår har ved flere anledninger sett forskjellige merkelige lysfenomener. En del av dem ligner det BC har observert.

Hun mener bl.a. å ha sett lys som beveger seg over nattehimmelen og samtidig "hopper og spretter". Dette har hun observert svært ofte, spesielt det siste året. Hun har sett disse fenomenene sammen med to av sine barn (8 og 16 år gamle), samt hennes mann.

Ved én anledning har hun sett (alene) "store lys som sto i ro" over Skår. Hun har også observert en annen type fenomener, nemlig noe som blir beskrevet som "gråhvite kuler" (ikke selvlysende) som flyr raskt avgårde opp og ned fra fjellet ved Skår. Varigheten av disse fenomenene anslås til fra ett til noen få sekunder.

UFO-NORGEs kommentarer

Uansett hvordan man stiller seg BCs egne opplevelser, synes vitneutsagnene som er nevnt ovenfor å indikere at det er "et eller annet som foregår" på Osterøy. Det er i alle fall vanskelig å overse disse opplysningene, selvom det selvsagt er vanskelig å få dokumentert/verifisert alle vitneutsagn fullt ut.

På den annen side kan man også si at der hvor et vitne står frem med UFO-observasjoner, vil det alltid melde seg en rekke andre observatører, spesielt over et såpass langt tidsrom som det her er snakk om. Det hele kan, litt kritisk sagt, basere seg mer eller mindre på tilfældigheter.

Problemet er å kunne undersøke alle disse rapportene skikkelig, i og med at noen er gitt via annen- og tredjehåndskilder. Faren for feiltolkning av kjente fenomener er overhengende, uten at undertegnede er i stand til å plukke ut spesielle hendelser med sikkerhet (kun et par mulige tilfeller). Jeg har dessverre vært nødt til å basere meg på materialet slik det nå foreligger; et dypere engasjement ville krevet etterforskning på heltid. Dette hadde ligget utenfor det jeg har hatt tid og kapasitet til å gjøre. Slik som beretningene nå foreligger, delvis i anekdotisk form, kan man ikke trekke noen sikre konklusjoner, i hvert fall ikke i strengt vitenskapelig forstand.

Velger man imidlertid å "holde døren på gløtt"; dvs. holde mulighetene åpne for at det virkelig kan foregå merkelige ting i dette området, er de nevnte beretninger et godt grunnlag for videre arbeid. Det kan forøvrig trekkes paralleller til observasjonene over Trengereid vinteren 1991, som jo bare ligger 7-8 km SØ for Skår.

En del geofysikere og andre forskere har i de siste 10-15 årene arbeidet med en spesiell teori ("tectonic strain model"). Teorien går ut på at det i enkelte geologiske forkastningssoner kan danne seg spesielle lysende fenomener når fjellmassiver kommer i press mot hverandre. Mekanismene bak disse lysfenomenene betegnes som såkalt piezo- og triboluminisens, og bevirker at observatører kan se ildkulelignende fenomener som

Fortsettes på side 38

UFOER PÅ KOMMANDO

Av Per Andersen.

I denne artikkelen presenterer vi en sak fra USA som er blitt svært berømt i løpet av de siste fem årene. Den har versert i utenlandske UFO-tidsskrifter i lang tid, og selv om saken er kontroversiell vil vi likevel gjøre våre lesere kjent med den.

Flere personer står på en parkeringsplass nær den sydlige enden av Pensacola Bay Bridge ved Gulf Breeze, Florida. Blant dem er Gary Watson.

Et rødt lys kommer til syne på himmelen. Videokameraet snurrer. Så sier Gary: "Nå skal dere bare se, om noen få sekunder vil denne tingesten begynne å blinke hvitt. Slik er det bare".

Få sekunder etter sier et annet vitne, Ann: "Nå er det hvitt! Se på det. Det ble rødt på toppen og hvitt i bunnen!".

Denne samtalen, tatt opp på videobånd, fant sted den 17. april 1991.

Hvordan kunne Gary Watson vite at det røde UFOet på himmelen ville endre farge til hvitt? Jo så sannelig, det pleier de jo å gjøre! Siden november 1990 har han sammen med andre vitner sett det røde UFOet praktisk talt hver eneste uke - noen ganger flere ganger på én uke. Så man kan si at Gary hadde et rikt erfaringsmateriale å bygge sin forutsigelse på.

Men for å få begynnelsen på dette eventyret, må vi gå tilbake til november 1987.

Kontroversielle nærobservasjoner

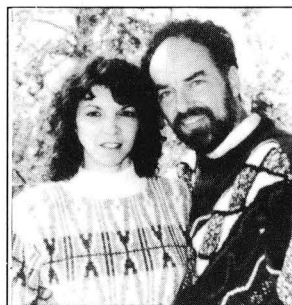
I 1987 hadde Ed Walters angivelig sin første nærobservasjon av et UFO ved Gulf Breeze i Florida. Nærmere bestemt skjedde det den 11. november. Det ble begynnelsen på en lang rekke meget kontroversielle observasjoner, hvor Ed Walters og familie så UFOer på kort hold og til og med tok en lang rekke virkelig gode fotos av dem.

Hendelsene ble snart kjent som "Gulf Breeze observasjonene", og Walters-familien fortsatte

med å se UFOer og fotografere dem helt frem til mai 1988. Det kom selvfølgelig også en bok ut av historien, *The Gulf Breeze Sightings*, som Walters ga ut i 1990.

Som tiden gikk, dukket det imidlertid opp flere og flere mistenkelige forhold omkring Walters. Faktisk behøver man bare å ta en titt på Walters' bilder for å se at han må ha hatt tilgang til et modellverksted - fotografiene er simpelthen "for gode". De virker nesten arrangert, og UFOene står alt for skarpt avtegnet på bildene (i flere henseender minner saken om den danske "kontaktpersonen" Jorma Viita og hans fotos av modeller i syttiårene).

Uansett om Ed Walters' observasjoner er ekte eller svindel, så skapte hans observasjoner selvfølgelig stor interesse i lokalområdet; en interesse som fortsatt er tilstede i dag. En rekke lokale personer ble tiltrukket av det spennende emnet, og mange av dem utgjør i dag en krets av trofaste støtter for Ed Walters.

Ed og Frances Walters.

En omvendt

Art og Mary Hufford trodde ikke på UFOer. UFOer var noe som kun gale mennesker så,

mente de. Like inntil de den 14. eller 15. november 1987 så et merkelig objekt på himmelen. På det daværende tidspunkt spekulerte de imidlertid ikke så mye over det, og de besluttet seg for å glemme det hele.

Men en måned etterpå så Art Hufford et av Ed Walters' UFO-fotos fra den 11. november i avisen og bemerket datoen: Kun et par dager før sin egen observasjon. Så vidt han kunne huske, minnet UFOene også om hverandre - det måtte da være det samme objektet som han og Walters så, konkluderte han.

Art og Mary Hufford offentliggjorde nå deres observasjon, og Ed Walters fant en av sine første støtter. Faktisk ble Art Hufford så bitt av UFO-basillen, at han i dag er ufoorganisationen MUFONs (Mutual UFO Network) representant i området.

Det første røde lyset

Mellom mai 1988, hvor Ed Walters hadde sin siste nærobservasjon, og september 1989, er det forholdsvis rolig i Gulf Breeze området, men den 12. september 1989 bryter det hele løs igjen. Denne gangen imidlertid i form av en helt annen type av observasjoner: Natlige, røde lys på himmelen.

Hendelsen den 12. september fant pussig nok sted samme dag som MUFON hadde et møte i

Pensacola nær Gulf Breeze. Ed Walters deltok på møtet, og da han ankom, fikk han møtedeltakerne med utenfor for å iakttå et klart, rødt lys, som dalte langsomt ned gjennom et spredt skydekke. Et av vitnene uttalte at han "så et ekte UFO sammen med andre vitner".

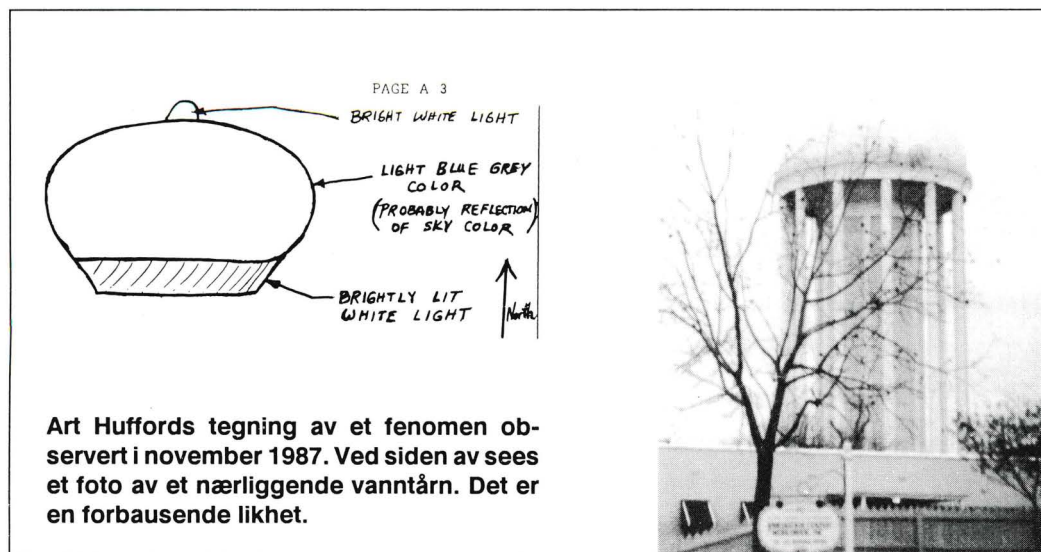
Denne observasjonen ble startskuddet til flere hundre observasjoner av natlige røde lys i Gulf Breeze området. Bare i 1990 ble det registrert 103 observationer av røde UFOer, også kalt RUFOer.

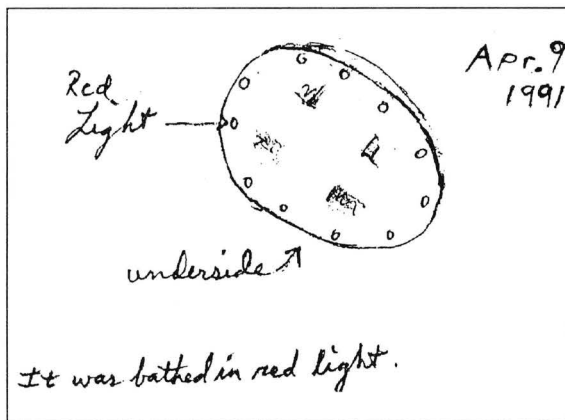
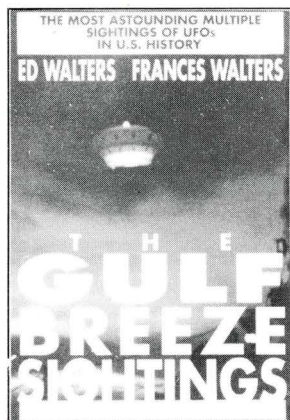
Man fikk snart satt tingene i system. En spesiell overvåkningsgruppe ble opprettet, Gulf Breeze Research Team (GBRT). Gruppen talte bl.a. Ann Morrison, Bruce Morrison og Gary Watson. Men også Ed Walters selv og Art Hufford var hyppige deltakere i de nattevaktene som man nå foretok helt regelmessig.

UFOer etter behov

De hyppige observasjonene av RUFOer over Gulf Breeze fortsatte gjennom det meste av 1991. På grunn av nattevaktene var det ganske mange vitner til observasjonene, og det ble tatt fotos og til og med videofilm av de observerte fenomenene. På tross av dette er man ikke kommet særlig langt med analysearbeidet.

En typisk observasjon fant sted den 9. april 1991. GBRT-gruppen ankom til det vanlige tilholdsstedet, Shoreline Park. Også Ed Walters

En skisse av lyset observert den 9. april.

var til stede, og han gikk ut på kaien til sjøen, hvor han fikk øye på et rødt lys mot øst.

Ed Walters ropte til de andre gruppemedlemmene, som først så i gal retning. Men så fikk de øye på det. Bob Reid løp ned til kaien, og sammen med Ed Walters lyktes det å måle retning og høyde til det røde lyset forholdsvis nøyaktig. Under observasjonen forble lyset rødt i omkring ett minutt, deretter ble det hvitt, og til slutt sakte svakere. Det kom imidlertid til syne igjen i et par sekunder som et rødt lys.

Dagen etter, den 10. april, kom de i kontakt med andre vitner, som også hadde sett lyset. De hadde sett det fra en parkeringsplass ved et supermarked, et godt stykke fra GBRT-gruppen. De fire vitnene var Robert (en 58-årig tidligere politimann), Eleanor (hans søster), en besøkende, samt Karen (hans datter).

Eleanor beskrev lyset som en sirkel av lyse, røde lys. Hun kunne ikke skjelne mellom lyset i sirkelens sentrum og de røde lysene langs kanten. Robert beskrev en rekke runde, røde lys, som satt tett sammen. Han kunne ikke helt se noen fast struktur, men han kunne ane en bølget struktur eller en struktur med innhakk i siden. Overflaten var som en ballong, uttalte han.

På grunn av de uavhengige gruppene av vitner og nøyaktige referansepunkter, var det mulig å krysspeile lysets position. Det har befunnet seg ute over sjøen ved Pensacola Bay.

Video-analyser

Det har vært flere forslag til å forklare de mange

observasjonene, men spesielt har teorien om svindelnumre med ballonger av forskjellige typer med påsatte nødbluss vunnet gjenklang.

UFO-forskeren Bruce Maccabee, som ofte er svært engasjert i fotosaker, har analysert RUFO-observasjonene nøye og er kommet til den konklusjon, at ikke alle hendelsene kan forklares som ballonger.

I observasjonen beskrevet ovenfor, mener Maccabee at ballongteorien kan utelukkes, men han kommer ikke nærmere inn på hvorfor.

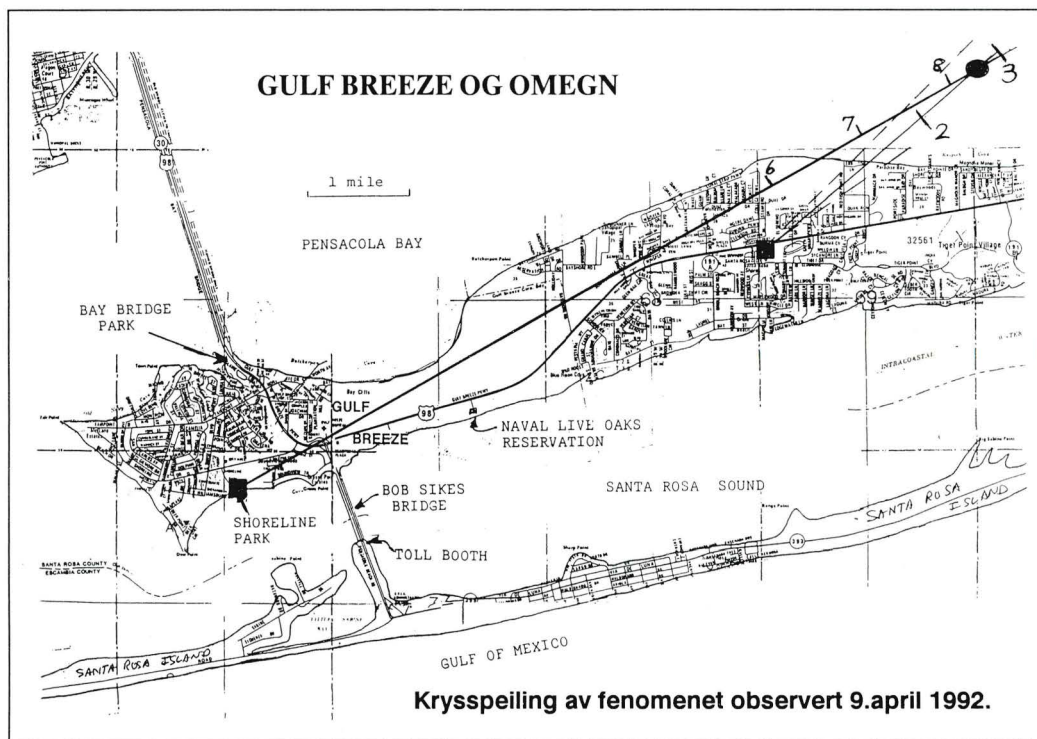
Ved en annen observasjon fra den 17. april (som ble referert i begynnelsen av denne artikkelen) ble lyset tatt opp på video. Maccabee har også analysert denne videoen og har funnet flere spesielle forhold.

Det hvite lyset mot slutten av observasjonen vokser kraftig i styrke, og Maccabee mener å ha målt denne økningen til en faktor på 100. I løpet av ganske kort tid blir lyset altså 100 ganger så kraftig. Samtidig ser den sentrale del av lyset ut til å ha en ikke-sirkulær, men likevel symmetrisk fasong.

Disse forholdene, sammen med en krysspeilet avstand til fenomenet på 8 km beviser, ifølge Maccabee, at lyset ikke kunne være et lite lys i en ballong, men måtte være et særdeles kraftig lys, noe i retning av det direkte lyset fra et landingslys på et fly. Men et slikt lys ville ikke kunne endre styrke med en faktor på 100, mener Maccabee.

Fargen får en annen lyd

Når man igjennom flere år har observert flere

hundre røde lys, blir det hele liksom litt rutinemessig. Heldigvis syntes UFOene også dette, og fra september 1991 begynte man å observere en ny form for lys.

Det nye fenomenet består av en ring av gule lys. Første gang det ble observert, var den 16. september 1991, og tilfeldigvis var Bruce Maccabee på utkikk sammen med GBRT- gruppen på dette tidspunkt. Ringen av 8 gule lys ble observert av flere vitner, og det lyktes også Bland Plugh å ta et foto av fenomenet.

Denne typen fenomen med en ring av gule lys er blitt observert jevnlig siden slutten av 1991.

Ballong-teorien

På tross av Maccabees argumenter mener mange allikevel at RUFOene i virkeligheten er bluss på ballonger som er sendt opp for å narre de ufinterinteresserte. Argumentene for dette er mange, men de vesentligste er:

- Det typiske RUFO ser ut og oppfører seg presis som en ballong med et nødbluss: Det holder seg

svevende eller daler langsomt og kommer aldri inn over observatørene. Fargen er rød, men skifter ofte til hvitt like før det brenner ut. Det er observasjoner av noe "brennende", som faller ned fra lyset. Alt dette passer med kontrollforsøk utført med nødbluss.

- Lysene befinner seg ute over vannet. En båt på vannet er en ideell posisjon for personer som ønsker å forbli uoppdaget. På land ville de kunne omringes eller bli oppdaget av tilfeldige forbi-passerende.

- Selv om det til tider er observert at lysene beveger seg imot vinden, utelukker dette ikke ballonger. Erfarne ufoetterforskere vil vite, at vindene i de forskjellige luftlag kan bevege seg i forskjellige retninger.

- Alene det faktum, at Ed Walters "oppdaget" det første røde lyset og siden har vært sterkt involvert, gjør hele saken suspekt.

- I noen tilfelle er det rapportert om en mørk struktur, som befinner seg over selve lyset. F.eks. den 22. september 1991 ble det sett en mørk

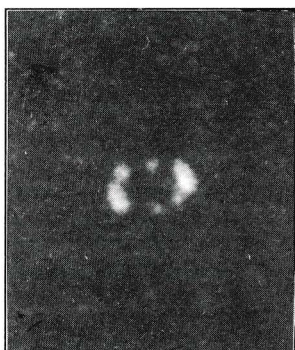
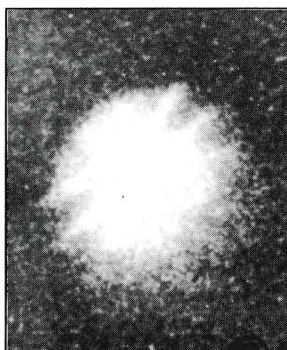
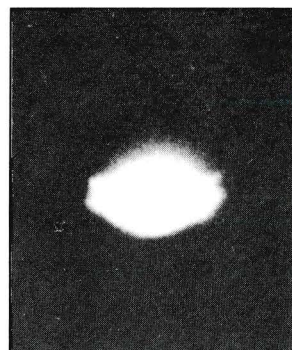

Foto av ring med 8 gule lys tatt den 16. september 1991.

To bilder med mistenkelig likhet. Tv.: Foto av RUFO tatt av Art Hufford ved Gulf Breeze den 20. juni 1991. Th.: Ballong med lys fotografert av Allan Hendry.

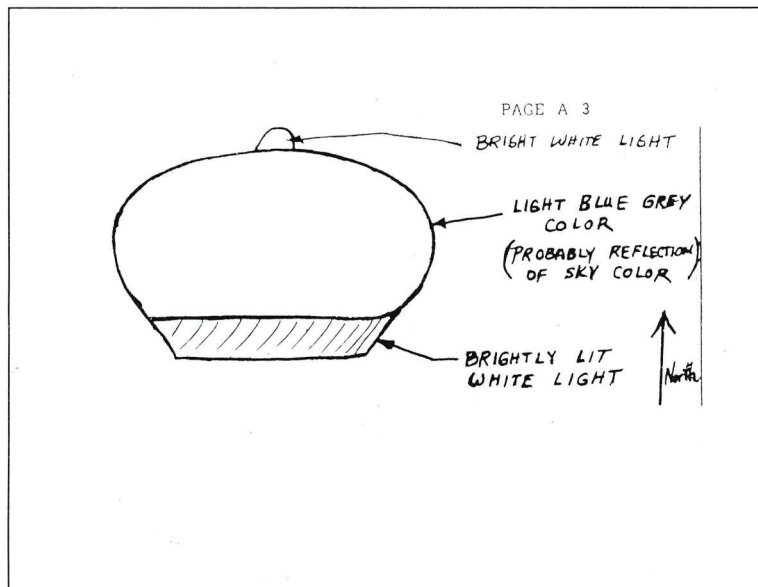
skygge over lyset, da det passerte månen.

Det vesentligste argument for at det ikke er tale om svindel, er etter min mening antallet og hyppigheten av observasjonene. Hvis det er snakk om en enkelt person eller en gruppe av gjerningsmenn, må de være særdeles utholdende. Tenke seg til å ta seg ut på sjøen for å sende ballonger opp flere ganger hver uke over en periode på flere år! En kjempeprestasjon!

Motsatt kan man si at hvis det ikke er ballonger, hva er det da? Hvilket ukjent fenomen kunne

tenkes å dukke opp like over Gulf Breeze flere hundre ganger i løpet av to år? Selv om Floridas kyst er et utpreget turistområde, kan ingen for alvor mene, at romskip fra universet kommer for å besøke Gulf Breeze med en slik hyppighet!

I tillegg til de røde lysene, blir det som nevnt nå også observert ringer med gule lys. Hvis det er snakk om ballonger, må gjerningsmennene altså ha skiftet taktikk og funnet en ny type av bluss/lys til numrene deres. Men det er vel også logisk å forestille seg, at eventuelle gjernings-

Slik forestiller tegneren Greg Volpert seg en ballong med nød-bluss konstruert av avfallsposer.

Ed Walters' meget om- diskuterte bilde nr. 19.

menn på et tidspunkt får lyst til å prøve noe nytt. Selv innenfor svindelbransjen skjer det vel en viss produktutvikling!

Ed Walters avslørt

Imellom 11. november 1987 og mai 1988 lyktes det angivelig for Ed Walters å ta en rekke fotos af UFOer i forbindelse med nærobservasjoner av disse, de såkalte Gulf Breeze observasjonene. Blant vitnene til disse observasjonene var også hans familie, og i 1990 ga Ed Walters sammen med sin kone ut en bok om hendelsene.

Alle fotos ble tatt med et polaroidkamera, noe som gjorde visse eksperter mistenksomme alt fra begynnelsen. Det er nemlig lettere å lage dobbelteksponeringer med et slikt kamera. Ed Walters kunne ikke overtales til å skifte til et alminnelig kamera. Heller ikke hans faste støtter kunne overtale ham.

Et av bildene har vært spesielt omdiskutert, det såkalte bilde 19. Ed Walters tok dette bildet ut gjennom frontruten på bilen sin, og UFOet befant seg fremme foran bilen.

Det har undret flere, bl.a. fotoeksperterne Ray Stanford og William G. Hyzer, at man ikke kunne se reflekser av det svært klare UFOet i motordekselet på bilen. Først mente Bruce Maccabee - en av Walters støtter - at dekelet var litt bøyet, slik at lyset ikke ble reflektert. Men forklaringen holdt ikke, idet man kunne se reflekser fra tretopper i nærheten av UFOets posisjon.

Flere undersøkelser ble gjort. Bl.a. av Rex og Carol Salisbury på oppfordring av MUFON. De gjorde kontrollforsøk med en bil maken til Ed Walters og forskjellige lys. Alle forsøk viste at lyset fra UFOet måtte bli reflektert i motordekselet - dersom Ed Walters' foto var ekte! Heretter erklærte både Salisbury og Hyzer, at foto nr. 19 uten tvil var en dobbelteksponering.

Denne konklusjon var i full overensstemmelse med et bevis, som Ed Walters selv stod for. I midten av juni 1990 fant man nemlig en ufomodell under noe isolasjon på loftet i Ed Walters' tidligere hjem. En modell som lignet noen av "UFOene" ganske godt.

Denne avsløringen, sammen med utgivelsen av Walters' bok *The Gulf Breeze Sightings* fikk enda en person til å tre frem.

En venn av Ed Walters, Thomas Smith, offentliggjorde at han hadde sett Walters lage falske ufobilder ved hjelp av en modell. Overfor Thomas Smith hadde Walters også innrømmet, at han noen år tidligere i Costa Rica hadde produsert falske ufoobservasjoner ved hjelp av hjemmelagede ballonger.

Nå falt nettet ned over Walters, og han ble oppfordret til en polygratfest ("løgndetektor"). Først ble Walters fornærmet, senere "glemte" han å møte frem til en avtalt polygratfest. Da han fremdeles ble presset, gjennomgikk han langt om lenge en polygratfest - men hos en person, som han selv hadde hyret, slik at resultatet kunne ikke anvendes til noe særlig.

Som bekjent styrkes sammenhold under press, og alle disse avsløringene fikk ikke den indre krets omkring Walters til å tvile på hans historier. I stedet fikk man "som sendt fra himmelen" en rekke observasjoner av røde lys på himmelen (RUFOer).

Disse nyere observasjonene blir av støttene tatt som enda et bevis for at Walters taler sant. Men man kan ikke la være å spekulere over, hvor involvert Walters er i fabrikasjonen av disse ob-

servasjonene - også. □

Kilde:

UFO-NYT, nr. 3/1992

Materialet er vennligst stilt til rådighet av artikkelforfatteren og Skandinavisk UFO Informasjon.

Oversettelse:

Mentz Kaarbø.

Kilder til artiklene om Gulf Breeze

Bruce Maccabee:

The Gulf Breeze Lights.

International UFO Reporter, januar/februar 1992

Art Hufford:

The Gulf Breeze Lights, Continued.

IUR, januar/februar 1992.

Zan Overall:

The Gulf Breeze RUFOs.

IUR, mars/april 1992.

Barbara Becker:

The Invention of a Gulf Breeze UFO.

IUR, mars/april 1992.

Philip J. Klass:

Expert Photoanalyst Calls Ed Walters UFO

Photo a Double-exposure "Fake" Based on New Test Data.

SUN, mai 1992.

Philip J. Klass:

Gulf Breeze Red-light UFOs (RUFOs) Love to Appear on TV.

SUN, mai 1992.

Allan Hendry:

The UFO Handbook.

Doubleday, 1979.

HOLDNINGER II

Vi bringer her et motinnlegg til Odd-Gunnar Røeds artikkel i nr. 1 i år, hvor han påtalte holdningen til en del personer i organisasjonen.

I tidsskriftet "UFO" nr. 1 for i år er det et "leserinnlegg" fra en meget frustrert ufolog i Tønsbergdistriktet.

Da dette innlegget omtaler en viss UFO-gruppe på Sørlandet som undertegnede tilhører, krever det et gjensvar.

Det hele har sin begynnelse 2. juli 1990:

Alf Thommassen, en tidligere avd.leder for UFO-Norge, var ute en liten luftetur på Fløyheia ved Sjømannskolen i Arendal. Det var om ettermiddagen ved 15.00-tida. - Da får han se på himmelen utenfor Hisøya og Torungen Fyr i syd noe han først trodde var et av charterflyene fra syden, komme inn over det norske fastland. Men etterhvert som objektet kom nærmere viste det seg at der verken var vinger eller bakkropp på "flyet"! Thommassen ble stående og måpe, og skjønte at denne runde skivelignende saken allikevel ikke var noe fly. Han fulgte det med øynene til det forsvant bak den høyeste toppen på Fløyheia. - Det virket metallisk med en stabil fart og kurs østover. Om frusterte personer i Tønsberg hadde tittet litt opp, er vi sikker på at det også ville blitt observert der.

Så gikk det noen dager... Thommassen treffer så Leonard Tønnesen, en annen kjent UFO-jeger i Arendal. Og Tønnesen han forteller: Den selvsamme dag som Thommassen observerte det merkelige objektet, var Tønnesen og hans

svigersønn på båttur ved Tromøy, øst for Hisøy. Tønnesen hadde videokameraet sitt med og tok en del bilder fra naturen rundt Tromøya. Det var en nydelig sommer-solskinnsettermiddag. Så får han øye på et vingeløst objekt på himmelen. Han retter kameraet mot objektet, og en VERDENSSENSASJON er forevige! Det ble et blinkskudd, tross at varigheten av observasjonen var forholdsvis kort. - Dette var forhistorien.

Siden dette har ganske mange personer sett videoopptaket. Bl.a. pressen og NRK. Også en frustrert person fra Tønsberg og ukebladet Hjemmets redaksjon, som har hatt innlegg om UFOer i Arendalsdistriktet. Video-opptaket har også vært til nitid og grundig analyse hos et meget seriøst firma i Arendal, Media Service. Et respektert firma som også leverer program til NRK TV. Og dette firma har godkjent opptaket som 100% ekte og de mener at det er et uidentifisert objekt som vises. Ingen naturlig forklaring kan gis. Men hva dette objektet kan være er det kun fantasien som kan gi "svaret" på...

En frustrert person fra Tønsberg ville selvsagt gjerne hatt denne videoen med til UFO-Sveriges Riksstevne 16. og 17. mai i år. Dette hadde jo vært noe å slå i bordet med overfor svenskene! Personen fra Tønsberg var en av stevnets hovedtalere og la press på UFO-gruppen her i Arendal for å få låne opptaket. Men svaret ble NEI: Det er ikke rart at man blir frustrert.

Men husk: Dette er det eneste genuine opptaket i verden av virkelig god kvalitet. Undertegnede har sett mange såkalte opptak av UFOs. De kommer i det hele tatt ikke opp mot dette. Og det viktigste: Vi her nede vet at det er EKTE! Vi har sett det selv. - Derfor lånes det ikke ut. Ei heller gis der kopier. TV 3 ville hatt det inn til visning på direkteprogram fredag 26/6. Tønnesen nektet. - Tenk om det hadde kommet på avveier eller blitt skadet.

Ellers har vi underhånden fått opplyst at tyske TV-stasjoner gladelig betaler både 5000 mark og mere for en kopi.

Mange kunne derfor lett ha latt seg friste til å ta kopier for å selge dem videre. Og siden det er kjent at det også innen UFO-NORGE har vært økonomiske misligheter, stoler vi derfor ikke på noen. Opptaket blir således her i Arendal. Men

alle UFO-interesserte fra hele verden er velkommen hit for å se det. - Kontakt: Leonard Tønnesen, Molandsveien 24, 4800 Arendal. Tlf.: 041-21 274.

Leonard Tønnesen og Alf Thommassen.

Odd-Gunnar Røed gir her sitt gjensvar:

Jeg ser av foregående innlegg at Alf Thomassen og Leonard Tønnesen tar bladet fra munnen og besvarer min kritikk av visse holdninger fra "UFO" nummer 1 tidligere i år. La meg få presisere at i nevnte artikkel fantes ikke navn på noen gruppe, enkeltpersoner eller stedsnavn som kunne binde hendelsen til de nevnte herrer. Det nærmeste i så måte var "en sørnorsk by", og det kan jo være så mangt.

Observasjonen

Jeg ser at min person går under benevnelsen "en meget frustrert "ufolog" og ikke Odd-Gunnar Røed, noe som jeg regner med er ment humoristisk, jeg brukte jo mitt eget navn i artikkelen.

Så følger selve historien, om hvordan Tønnesen og Thommassen opplevde hendelsen hver på sin kant. Thommassen bemerker at gjenstanden forsvant østover og at den ville vært synlig fra Tønsberg. Jeg har bestandig forestilt meg at Tønsberg ligger i mer nordlig retning og at det er mest vann øst for Arendal, mulig jeg tar feil?

Media Service

Etter en liste med instanser som har sett filmen leser vi at Media Service, et meget seriøst firma i Arendal har hatt filmen til undersøkelse. Jeg tok kontakt med nevnte firma og hadde en hyggelig prat med Svein Tallaksen som hadde filmen inne til "undersøkelse". Han uttalte følgende som gjerne kunne siteres i bladet:

"Vi hadde ingen mulighet til å undersøke filmen, kun blåse den opp endel i størrelse, noe som begrenser seg på grunn av oppløsningen. Vi er ikke fagfolk annet enn på video, og kan altså ikke annet enn synse på dette med UFO. I ettertid har vi diskutert at en mulig løsning på observasjonen kan være modellfly, da det i retning fra Hovodden mot Tromøy kirke ca. 1 km finnes et

jorde der modellflyentusiaster stadig bedriver sin hobby.”

Spørsmålet om hvordan de kom fram til at objektet aksellererte med 30.000 km i timen fremkalte latter og ble understreket som tøys og tull. Det hadde de aldri sagt og framholdt heller muligheten av bevegelse i kameraet.

Data-analyse

Svein Tallaksen hadde stor forståelse for at en analyse ved Østfold Ingeniørhøyskole hadde langt mer for seg og mente vi skulle foreslå dette for Tønnesen/Thommassen.

Og her nærmer vi oss en usannhet i disse herrens foranstående innlegg. Vi blir beskyldt for å ville ha med oss filmen utelukkende for å ha noe å slå i bordet med overfor svenskene. Dette var av mindre betydning. **Vi ville ha filmen til analyse hos Erling Strand på ØIH. Vi ville analysere filmen for å finne ut hva dette kunne være.** Vi ble også av Leonard Tønnesen lovet en kopi av filmen, noe han senere gikk tilbake på etter å ha rådført seg med resten av gruppen.

Men hvis det dreier seg om noe så enkelt som et modellfly, så er det kanskje ikke så rart likevel?

Uansett, etter denne mulige løsningen burde vel en analyse nå være gull verd for å “bevise” at dette ikke kan være slik?

Jeg må igjen få minne om at disse personene har svart på UFO-gåten da de er overbevist om at det dreier seg om besøk utenfra. For UFO-NORGEs del dreier denne “løsningen” seg om én av flere mulige løsninger.

Pengebegjær?

Vi leser videre at TV-3 heller ikke fikk vise filmen og at enkelte tyske TV-stasjoner gladelig betaler mer enn 5000 DM for å vise slike filmer, og da får vi en flau smak i munnen. Det er kanskje slik da, at det er penger som lokker likevel? Selv om det tillegges oss å falle for fristelsen til å kopiere filmen for salg med begrunnelse i at det har vært økonomiske misligheter i UFO-NORGE. **Dette er en uhyrlig og alvorlig påstand som savner enhver rot i virkeligheten. UFO-NORGEs regnskap er åpent lesning for alle som møter fram på Landsmøtene, og det er**

ikke fem øre som er undratt disse regnskapene!!!

Det er klart vi kan ønske oss penger i mange situasjoner, men det er idealistisk forskning vi først og fremst brenner for og **siden det ikke er noen ansatt med lønn i UFO-NORGE er det heller ingen akutt pengemangel eller pengebruk i vår organisasjon!**

Forskning

Avslutningsvis vil jeg si at jeg synes det er trist at interessen er så lav for å komme videre i UFO-forskningen. I stedet for å sende materialet ut i verden slik at så mange som mulig kan få ta del i det som foregår, så setter man seg på rumpen og slår seg på brystet og innbyr hele verden til å komme til Arendal for å få lov til å se på det de der har greid å feste på film. Tenk om resten av verden også tenkte i de baner? Ikke bare i ufo-logien men også innen andre felt. Nei, jeg er ikke lenger frustrert, snarere oppgitt. □

Odd-Gunnar Røed, Komitèen.

Erling Strand til Moskva

I det bladet går i trykken får redaksjonen melding om at Komitèmedlem Erling Strand er invitert til Moskva i desember. I en artikkel annet sted i dette bladet forteller han om sin reise til Los Angeles i sommer og om kulelyns-konferansen som ble avholdt der. Denne gang er det snakk om en konferanse som tar utgangspunkt i avansert laserfysikk, med anvendelse til en del teorier omkring kulelynsfenomenet. Konferansen vil bli avholdt i Moskva i midten av desember i år, og Erling Strand vil være tilstede mellom den 10. og 13. Finansiering er allerede ordnet via den internasjonale komitèen som Strand ble medlem av i sommer.

Vi ønsker vår mann lykke til og håper at kulelynsforskningen (og UFO-forskningen) med dette på nytt har tatt et steg fremover.

VERDEN FØR BIG BANG: INGENTING

Av Jan Teuber.

Det påstås at universet ble skapt ved en gigantisk eksplosjon, det såkalte Big Bang. Det høres bra ut alt sammen, men hva var der før Big Bang?

Hva er det mest karakteristiske trekk ved den moderne naturvitenskapens oppfatning av universet?

Det er ingen tvil om svaret: Universet er et system som utvikler seg med tiden. Nærmere bestemt tolkes det tilgjengelige observasjonsmateriale slik, at universet er i ferd med å utvide seg, og denne utvidelsen begynte med en dramatisk, eksplosiv urbegivenhet for ca. 15 milliarder år siden - Big Bang.

Derav følger, at neste spørsmål trenger seg på: Hva var det **før** Big Bang?

Hvis jeg skal gi den moderne naturvitenskapens offisielle svar, er det hurtig overstått: *Ingenting!* Dette bokstavelig talt innholdsløse svaret kan virke en smule utilfredstillende og gir en følelse av at ens eget personlige bud på en løsning kan være like så bra som astronomenes - og denne holdningen har min fulle sympati. Ikke desto mindre ligger det en hel del overveielser bak det offisielle svaret, som jeg etter fattig evne skal forsøke å viderebringe:

Aller først er det viktig å ha det klart for seg at eventuelle fysiske realiteter i denne begivenhet som skapte universets stoff og stråling, pr. definisjon må være tilgjengelig for observasjon. Hvis man bekjenner seg til den såkalte positivistiske filosofi (hvor det i verdensoppfattelsen kun inngår observerbare elementer) har naturvitenskapens "ingenting" faktisk fått en ulastelig logisk begrunnelse: Hvis noe er prinsipielt umulig å observere, eksisterer det ikke.

Likevel kan man tilføye mer. Nylig har vi hørt om hvordan NASAs satellitt COBE har observert de aller eldste strukturer av stoff - store skyer av gass, sannsynligvis forstadier til nye galakser, dannet kanskje en million år etter selve

Big Bang-begivenheten. Det er de fjerneste stoffansamlinger som noensinne er observert - de befinner seg billedlig talt ved universets "grense" (i hvert fall det universet som er synlig for oss).

Men vi er også ved universets "grense" i tid. Sammenlignet med universets alder på 15 milliarder år er denne millionen av år forsvinnende liten, så hvorfor kan vi ikke tenke oss tiden skrudd to millioner år tilbake herfra, til én million år **før** Big Bang?

La oss forsøke en sammenligning med noe mer velkjent, nemlig et menneskes fødsel. Til tross for at man ikke selv eksisterer et år før sin fødsel, finnes det jo andre ting (selv om enkelte egosentrikere kanskje vil benekte det). Men i tilfellet med hele universet er det - igjen nesten pr. definisjon - ikke mulig å peke ut andre objekter som begrepet "eksistens" kan referere til. Hvis man derfor overhodet aksepterer å snakke om universets fødsel, har man samtidig stilltiende sagt ja til en begynnelse på allting - og meningsløsheten av å spørre om noe tidligere enn denne begynnelsen.

Problemet må derfor ligge i at et univers overhodet kan skapes på et bestemt tidspunkt (og da hvorfor ikke ethvert annet tidspunkt?). Men standardsvaret er her at tiden ikke eksisterer uavhengig av rommet og dens innhold.

Det er intuitivt forståelig, da man jo ikke kan måle tiden uten å gjøre bruk av materielle objekter, som forøvrig alle krever adgang til en smule rom - selv i et atomur skal de svingende atomer ha litt plass. Men også på det mer formelle plan bekreftes denne nære sammenhengen mellom tid og rom, især av Einsteins relativitetsteori, som sterkt antyder at tiden ikke har selvstendig

eksistens.

I de aller nyeste teoriene for rommet og tiden, de såkalte superstreng-teoriene, har tid, rom og materie stort sett samme status. Så selv om våre umiddelbare forestillinger forteller oss at tiden er en slags absolutt størrelse, som med den store engelske fysiker Newtons ord flyter uten referanse til noe ytre, stemmer det ikke med den moderne fysikks eksperimentelle og teoretiske resultater.

Men selv om vi med henvisning til den moderne fysikk nå antar og godtar at et univers kan skapes og dermed ha en tidsbestemt begynnelse, hva er det da som har utløst eller forårsaket denne begivenheten?

Her er det verdt å legge merke til at vi for første gang i menneskehetens historie kan skimte konturene av et svar på spørsmålet om hvordan universet ble til. Dette skal ikke ses som en

patentløsning på de aller dypeste eksistensielle og religiøse spørsmål - bare som en konstatering av at naturlovene, som vi kjenner dem i dag, synes å romme denne forklaringsmulighet i seg. Det har f.eks. vært foreslått en modell hvor det oppstår en såkalt kvantefluktuasjon - en rent tilfeldig forstyrrelse av den rendyrkede intethet - som forsterkes ukontrollert av en spesiell nyoppdaget mekanisme, som betegnende nok er døpt "inflasjon" (oppblåsning). Selv om det teoretisk kan la seg gjøre, er det likevel ennå ikke mulig å konstruere universer hjemme på sitt hobbyrom. □

Kilde:

Jyllandsposten 15.06.92.

Oversettelse:

FINK.

13 vitner observerte sjøorm i Storsjön

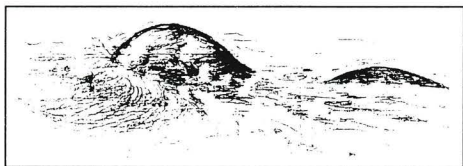
Den 29. april 1992 fikk 13 elever ved AMU-skolen i Østersund sjokk. I morgentimene besøkte klassen en bro under bygging på øya Frösön i Storsjön, en innsjø i Midt-Sverige som er berømt for å ha en sjøorm. Plutselig ropte en av guttene i gruppen og ba de andre om å se på vannoverflaten rundt 200 meter fra stranden. Et eller annet stort kom opp av vannet. Det var 8-10 meter langt og hadde både hode og hale.

-Jeg har alltid sagt at dette med sjøormen bare var eventyr, men nå så jeg det med mine egne øyne, sa Hans Söderman, ett av vitnene. -Det var en sjokkerende opplevelse.

Gruppen sto som fjettet og så på sjøormen som beveget seg gjennom vannet i ca. 15 sekunder. En mann som hadde kamera var for sen og gikk glipp av sitt livs sjanse. Et av de kvinnelige vitnene tegnet sjøormen og tegningen ble godkjent av alle de andre. Sjøormen ble også sett av flere arbeidere som jobbet på broen.

-Dette er første gang at noen ser sjøormen så tidlig som i april, uttalte lokalhistorikeren Sten Rentzhaug. Bortsett fra omgivelsene ved broen var innsjøen dekket med is. Nå planlegger Rentzhaug og den kjente folkloristen Jan-Øjvind Swahn en vitenskapelig undersøkelse av alle observasjonene av sjøormen. Inntil midten av 1980-årene ble sjøormen sett tre-fire ganger hver sommer.

Kilde: *Aftonbladet*, Stockholm, 30.04.92; *AFU-Newsletter*, nr. 36 jan.-des. 1991.

"Det var nesten 10 meter langt og hadde hode og hale". Et av de kvinnelige vitnene laget denne skissen, som ble godkjent av de andre.

LØSNING PÅ ROSWELL-SAKEN?

Av Ole Jonny Brønne.

Vi bringer her en kort oversikt over hva som er skrevet av bøker om Roswell-saken i de siste 12 årene. Vår medarbeider, Ole Jonny Brønne, har tilgang på en hel del amerikansk UFO-litteratur og har hatt anledning til å fordype seg i saken.

Etterhvert har denne saken blitt mer og mer viktig for UFO-forskere, ikke bare i USA, men også i utlandet. Det synes som om denne hendelsen i juli 1947 kan komme til å bli det som skal til for å sprengte det amerikanske "cover-up" - det er i hvert fall hva enkelte tror og håper. Til nå har 5 bøker blitt skrevet om denne hendelsen. Først ute var Charles Berlitz & William L. Moore med *The Roswell Incident* i 1980. Den ble utgitt før etterforskningen var helt ferdig. Bl.a. var en del vitner ennå ikke intervjuet. Boken inneholdt også en del helt irrelevant materiale som ikke hadde noe der å gjøre. Boken bygget i stor grad på arbeidet til Stanton T. Friedman.

Kevin Randle & Donald Schmitt kom med boken *UFO Crash At Roswell* i juli 1991, samtidig som CUFOS (The J.Allen Hynek Center For UFO Studies) utga *The Roswell Report: A Historical Perspective*. Randle/Schmitt hadde intervjuet en god del nye vitner som de hadde klart å spore opp, og CUFOS hadde gjennomført en ekspedisjon til Roswell, New Mexico i september 1989.

I 1992 utga CUFOS og FUFOR (Fund For UFO Research) *The Plains Of San Augustin Controversy, July 1947: Gerald Anderson, Betty Barnett And The Archaeologists* samtidig som Stanton T. Friedman & Don Berliner kom med boken *Crash At Corona*.

Det ser nå ut til at versjonene til Gerald Anderson og Betty Barnett er betydelig svekket, ettersom ingen av de ca. 150 personene som til nå har blitt intervjuet, har kunnet bekrefte deres historier. Gerald Anderson er et påstått vitne som i en alder av 5 år skulle ha sett en tallerkenformet gjenstand ved San Augustin.

Betty Barnett hevder at den nå avdøde Barney Barnett var vitne til en gjenstand i nærheten av San Augustin, og at han så en gruppe med arkeologer der samtidig. Disse 150 personene (hvorav ca. 100 har vært direkte involvert med berging og transport av vrakgods o.l.) er derimot enige i at "noe" krasjet på ranchen til Mac Brazel, og som deretter ble fjernet av RAAF (Roswell Army Air Force).

Så at det var "et eller annet" som krasjet nær Roswell/Corona, New Mexico, USA, i juli 1947, er ganske sikkert. Men HVA? Noen alternativer har blitt kastet frem, så la oss kikke litt på dem:

Værballong - Skyhook-ballong/ikke-armert A-bombe/forsøksfly/japansk (Fugo) ballong-bombe/V-2 raket. Problemet med disse forklaringene er at Mac Brazel tidligere hadde funnet værballonger og gjenkjente dem som sådan. Det Brazel fant 3. juli lignet ikke på noe han hadde sett tidligere. Flyvåpenets oppførsel samsvarer heller ikke med noen av forklaringene ovenfor. De burde jo kunne dra kjensel på både ballonger, fly, treningsbomber, og raketter. Forklaringene har ikke kunnet bli bekreftet v.h.a. vitnene, osv. Materialets beskaffenhet (lett, motstandsdyktig, merkelig skrift) og mengde (det lå spredt ut over et område på ca. 1,2 km x 80-100 meter, og at 50-60 mann brukte 2-3 dager på å samle det opp) utelukker også disse forklaringene.

Det ser ut til at det som krasjet i New Mexico for 45 år siden, virkelig var noe UKJENT. □

ABONNER PÅ "UFO"!

LANDSMØTET 1992

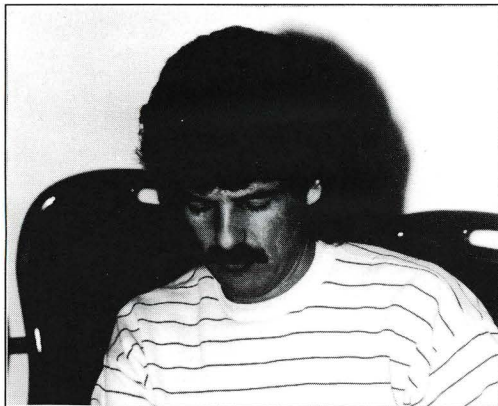
Av Torfrid Urdal og Odd-Gunnar Røed.

Landsstyret og et snes påmeldte medlemmer deltok på UFO-NORGES landsmøte 12. og 13. september i Drammen. Klokken 11.00 lørdag formiddag kunne Ole Jonny Brønne ønske alle velkommen på Danvik Kurs & Konferansesenter.

Aktiviteter

På vegne av Komitèen fortalte Odd-Gunnar Røed om UFO-NORGES arbeide og utvikling.

Det har vært en sterk økning i mediafokuseringen de siste to årene. Komitèmedlemmene har stadig vært i søkelyset i aviser, ukeblader, nærradioer, riksdekkende fjernsyn og radio. Odd-Gunnar Røed var vår representant i Sheffield, England i august 1991, og i Gøteborg 17. mai 1992.

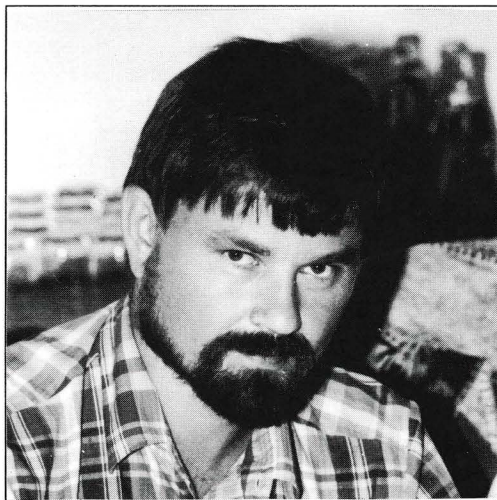

Odd-Gunnar Røed

Erling Strand representerte bl.a. oss under et seminar i Los Angeles, USA tidligere i sommer. (Les nærmere om denne turen i egen artikkel i bladet).

Selv om antallet rapporter har vært synkende, så har det vært svært interessante saker de som har dukket opp. Bl.a. sakene fra Øydeskyvatn, fra Raufoss og fra Hamar, der det i vår var en nærkontakt av tredje grad.

Forskningsresultatene våre vekker stor interesse internasjonalt. Det ser ut til at UFO-NORGE har valgt en linje som skaper respekt for organisasjonen, ikke bare blant folk flest, men også hos vitenskapen.

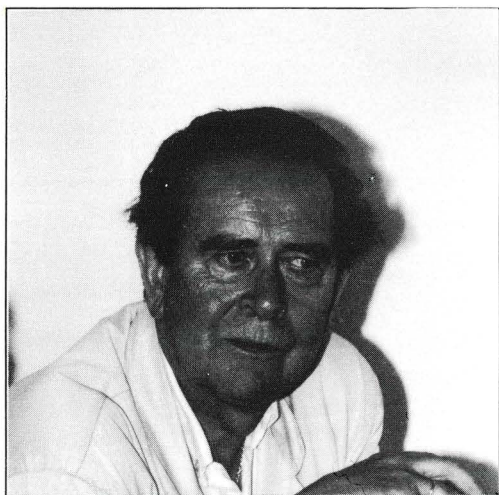

Erling Strand

Avdelingslederne

Fra avd. Vest meldte Finn W. Kalvik om den samme tendensen som ellers i landet; få, men interessante rapporter. I forbindelse med Osterøy-hendelsene var Finn sammen med Inge Skulstad i nærradioen for intervju. Sistnevnte var også med i TV-2 sammen med representanter for UFO-NORGE.

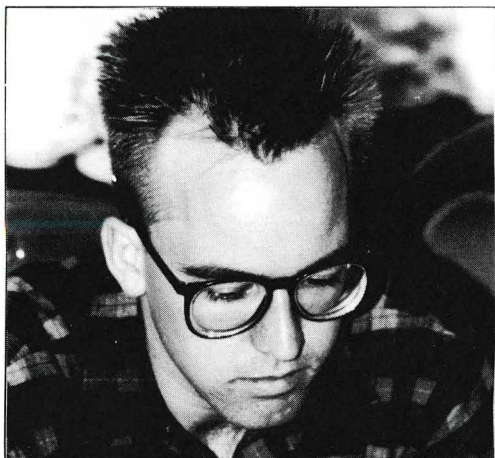
De siste ukene før Landsmøtet ble det jobbet på spreng for å få ferdig spesialheftet, slik at dette kunne deles ut/selges på Landsmøtet.

Finn W. Kalvik

Einar H. Glendrange, avd. Sør, fortalte at det heller ikke de siste to år har skjedd noe på den kanten av landet. Dog har det kommet et par rapporter fra Mandal.

Ole Jonny Brønne, avd. Øst, har hatt en travel tid. Han har vært i København og holdt foredrag, unnagiort en del intervjuer i nærradioer, skrevet artikler til tidsskrifter, og har lagt ned mye arbeid i å samle stoff om spøkelsesfly/raketter. Det er ventelig at vi får et spesialhefte om dette temaet. Arbeidet med å få i stand et skikkelig bibliotek fortsetter.

Ole Jonny Brønne

Våre kontaktpersoner for hhv. Midt-Norge og Nord-Norge, Geir Belsvik og Øyvind Aarsnes kunne dessverre ikke komme til Landsmøtet.

Rapportsentral og regnskap

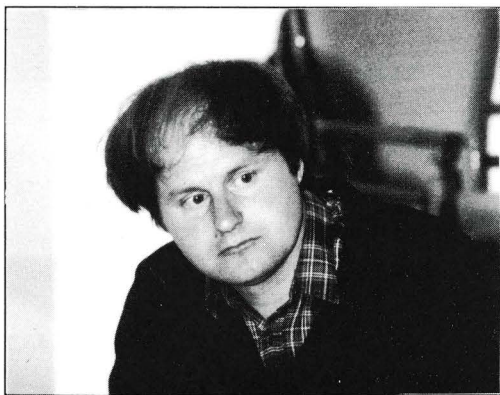
Fra Rapportsentralen meldte Torfrid Urdal at antallet uløste saker blant innkomne rapporter i 1991 var 25 stykker, og tilsvarende tall hittil i år er syv.

I dag er alle rapportene samlet, katalogisert og oppbevart i et brannsikkert skap, og vi håper å starte opp arbeidet med å få disse katalogisert på data med det første.

På grunn av flytting vil Odd-Gunnar Røed overta ansvaret for Rapportsentralen inntil videre, senere vil den ha sete på Gyland ved Flekkefjord.

Arbeidet med Spesialheftet 1992 har krevet en god del tid.

Mentz D. Kaarbø presenterte så et balansert regnskap for 1991 i tillegg til tertialregnskap for 1992. Dette ble godkjent av Landsmøtet.

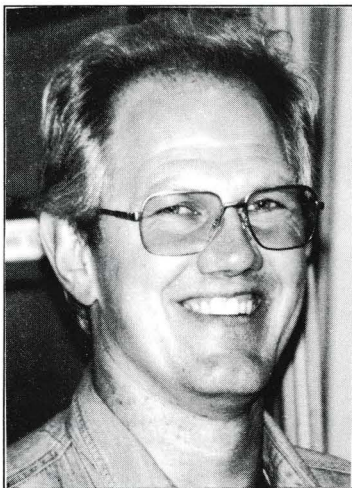

Mentz Kaarbø

Mentz Kaarbø står også for produksjonen av UFO-NORWAY News som kommer ut en til to ganger i året.

Valg

Så fulgte det sedvanlige valget som ikke førte til andre endringer enn at Torfrid (Totti) Urdal overtar avdelingslederstillingen etter avtropende Einar H. Glendrange. Alle andre gyver løs på to nye år.

Avtroppende leder for UFO-NORGE avd. Sør, Einar Glendrange (til venstre) ønsker den påtroppende, Torfrid Urdal lykke til.

Forsvarets syn på UFO-fenomenet

Etter pause var det annonsert et foredrag av major Dag Roar Fredriksen fra Luftforsvarets Stasjon Måkerøy. Tittelen her var Forsvarets syn på UFO-fenomenet. Dessverre ble Fredriksen sykemeldt, men ordnet det slik at oberstløytnant Jan Henning Skaar steppet inn på meget kort varsel. Han har sitt virke i Luftforsvarets Kontroll og Varslingstjeneste. Begge har bakgrunn i E-tjenesten.

Det var et interessant foredrag vi fikk høre. Det er god radardekning i Norge, landet tatt i betraktning, og ved flere anledninger har jagere gått på vingene for å undersøke uidentifiserte radarregistreringer, men dessverre uten resultat, i følge Skaar. Så i og med at det forekommer

observasjoner i luften over Norge bør Forsvaret absolutt ha et forhold til begrepet UFO. Vi ble anbefalt å kontakte FO (Forsvarets Overkommando) for å diskutere et eventuelt samarbeid.

Direkte etter dette fulgte Erling Strands USA-tur, som jeg tidligere har henvist til egen artikkel i bladet.

Innlegg fra salen

Så var det tid for innlegg fra salen. Den eneste som hadde tegnet seg var Gunnar Pedersen, og han holdt et langt og følelsesladd innlegg der han fortalte om sine observasjoner fra Voss. Rapportsentralen har mottatt flere hundre rapporter fra Pedersen, samt en videofilm. Landsstyret og publikum fikk nå se en nylig opptatt film av dette fenomenet Pedersen mener er UFO. De tilstedeværende var stort sett enige om at dette dreide seg om fly.

Videoavslutning

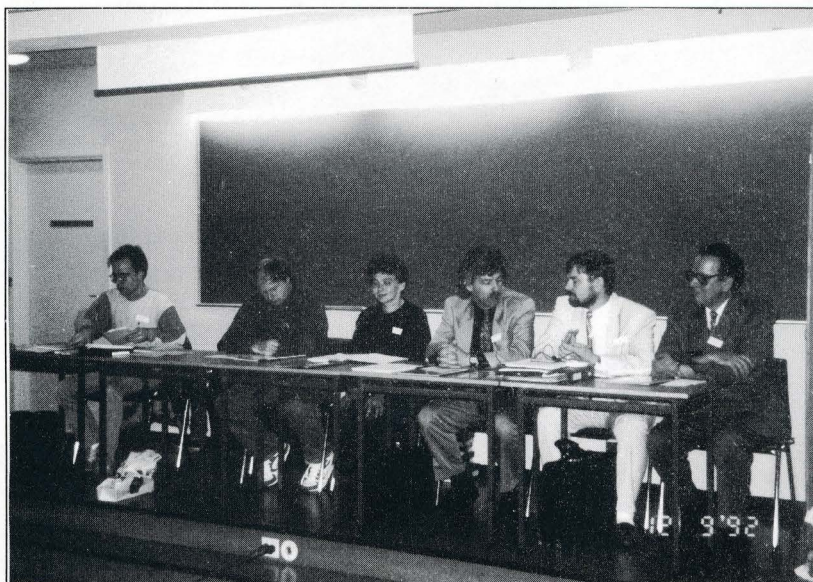
Kveldens offisielle avslutning kom i form av videoer omhandlende Roswell-saken, Cash/Landrum-saken og diverse "Cover-ups". Alt dette mens Landsstyret trakk seg tilbake for å holde sitt årlige Landsstyremøte.

Litt om Landsstyremøtet

Vi kom til enighet om å benytte et nytt rapportskjema som vi har utarbeidet tildels sammen med UFO-SVERIGE. De er ikke identiske,

Jan Henning Skaar

Landsstyret samlet på ett brett. Per Ottosen var dessverre ikke tilstede.

men inneholder omtrent de samme spørsmålene. Videre satser vi på å etablere vår egen elektroniske database for å få rapportene inn i et bedre system.

Videre overtar Mentz Kaarbø den offisielle redaktørstatusen for tidsskriftet "UFO" fra og med 1993. Vi retter en stor takk til Finn Kalvik som har innehatt denne stillingen de siste 10 årene. Det var enighet om at vi bør oversette Teslaheftet (spesialhefte 1989) til engelsk og selge det på det internasjonale markedet. Newsletteret bør også selges i større målestokk enn i dag, og for en bedre pris enn den symbolske som råder i dag. Mentz Kaarbø har utarbeidet en annonse som skal rykkes inn i de utenlandske tidsskriftene vi idag bytter blader med. Newsletteret skal koste kr. 50.- pr. år. Abonnementsprisen for tidsskriftet "UFO" ble også bestemt hevet til kr. 80.-, da portoutgiftene etter hvert har blitt forimidlertid. Det samme har telefonutgiftene til Rapportsentralen, og en femkrone pr. abonnent øremerkes denne.

For ytterligere å forbedre økonomien ble det bestemt at en mulig ordning med et eller flere 020-nummer skulle undersøkes. Dette viste seg imidlertid å være så uforholdsmessig dyrt at det ble droppet.

En idè med spesielle fordeler med medlems-

kort i UFO-NORGE ble akseptert, og Odd-Gunnar Røed skal jobbe videre med dette.

UFO-NORGES nye folder er nå ferdig utarbeidet og klar for trykking.

Søndag

Oppstart klokken 11.00, med innkomne forslag. Å ta videoopptak av vitner ved intervju bør bli fast regel, og selvfølgelig under samme konfidensielle regler som rapporten forøvrig.

Vi fikk også et forhåndsspørsmål om vitners troverdighet, og på dette felt er UFO-NORGES holdning helt klar. Alle som henvender seg til oss med sine opplevelser blir tatt alvorlig.

Erfaringen har vist oss at de som måtte finne det underholdende å prøve å føre oss bak lyset vil avsløre seg selv ganske raskt.

Flere tilsluttede grupper

Det siste forslaget som kom på bordet var suget av Komiteens eget bryst og var et ønske om flere tilsluttede grupper under UFO-NORGES paraply. Vi ønsker flere aktive, selvstendige grupper, noe som er en fordel for alle parter. Som kjent har hver tilsluttede gruppe én stemme ved Landsmøtet.

Deretter redegjorde Mentz Kaarbø for årets leserundersøkelse, som har egen artikkel annet

sted i bladet.

Tilslutt gjennomgikk vi det nye rapportskjemaet, samt den nye brosjyren.

Etter dette ble det holdt pressekonferanse, og alle ble ønsket vel hjem. □

OM HOWARD MENDER

Av Knut Aasheim.

I "UFO" nr. 1 i år har Odd-Gunnar Røed skrevet om Howard Menger som besøkte Norge og holdt foredrag i Oslo i februar. Hans "referat" må skrive seg fra en video som ble tatt opp, siden han selv ikke var tilstede. Undertegnede var medarrangør av foredraget, samt Mengers vert under Oslo-besøket. Jeg har bedt om spalteplass for å forsøke å rette litt på det skjeve bildet som er tegnet.

La meg først forklare at Howard Menger er en i USA tidligere godt kjent kontaktperson. Mest kjent på slutten av 50-tallet og i sekstiårene. Han beretter om en rekke kontakter med rommennsker fra han var 10 år gammel. I 1951 hevder han å ha fløyet sin fire fot store radiostyrte modell av et romskip basert på hva han betegner som elektrodynamiske prinsipper. I 1957 kom hans første bok ut om kontaktene og sine reiser med romskip. Menger hevder at en del av hans opplevelser måtte hemmeligholdes og at han først nå har kunnet berette om disse. Derfor kom han ifjor ut med sin nye bok *The High Bridge Incident*. Han og hans kone ble i den anledning invitert til Stockholm og således kom også et foredrag i Oslo i stand.

Når Røed hevder at Menger "messet" for "et glissent publikum" i tre stive timer "om seg og sin families fortrefelighet" så er dette svært misvisende. Det var nær 120 personer tilstede i et lokale som tar vel 160. Jeg er enig i at foredragsholderen, på typisk amerikansk vis kan en si, brukte mer tid på å snakke om sin familie enn hva norske tilhørere fant interessant. Det kan opplyses at Menger arbeidet i etterretningstjenesten og omtalte seg selv som en stor patriot.

Det faktum at han er 70 år bør kunne forklare at foredraget nok ikke var helt topp, men han hadde mye interessant å berette. Under mine samtaler med Howard Menger fikk jeg inntrykk av en oppriktig mann. Han var den første til å innrømme at det han har opplevd nesten virker for fantastisk til å tro - selv for ham syntes det nokså uvirkelig nå.

Jeg har ikke spalteplass nok til å kunne drøfte Mengers påstander nærmere, men la meg minne om at han er **én** av mange som har fortalt om kontakt med rommennsker. Han er også **én** av mange som snakker om ikke-jordiske romfartsaktiviteter på månen. Hva angår amerikanske militære myndigheters kjennskap til - ja sogar kontakt med - rommennsker, så vet lesere som er rimelig godt orientert i UFO-saken, at indisierne, og noen vil si bevisene, for dette blir stadig sterkere og kommer fra mange kilder.

Odd-Gunnar Røed beveger seg ut på dypt og ukjent farvann når han fabler om "det hvite kosmiske brorskap" og rasisme. Vet han hva han prøver å si? Han skriver: "La oss beholde gangsynet og et åpent sinn". En god idé spør du meg, men har han selv fulgt dette rådet?

Røed påstår videre freidig: "Klart Menger må selge bøker, han lever jo av det". Direkte feil er dette. Menger og hans kone lever på en liten pensjon og har ganske dårlig råd; det vet jeg med sikkerhet. Menger hadde med seg til Oslo en del eksemplarer av sin nye bok, og noen av disse hjalp undertegnede til med å selge i forbindelse med foredraget. De resterende ca. 20 eksemplarer ville Menger gi meg slik at jeg kunne vider selge og beholde for tjenesten. Men vi avtalte at jeg skulle sende pengene når bøkene er solgt. Nei, jeg tror Odd-Gunnar vet at der er svært få, hvis noen overhodet som **lever av** å skrive bøker om temaet UFO.

Menger forteller i et brev at han har nye avsløringer å komme med og er i gang med en ny bok. Han har også planer for flere prosjekter, men mangler midler til å sette dem ut i livet. Disse er to typer av kraftforsyningsenheter med spesielle egenskaper. Videre en elektrisk bil med aksjonsradius på mer enn 1500 km! Sist, men ikke minst ønsker Menger å bygge en sivil utgave av et sirkulært fartøy - "electrocraft" etter sitt elek-

trodynamiske fremdriftssystem.

For de av "UFO"s lesere som måtte være interessert i å lese Howard Mengers egen beretning i hans nye bok *The High Bridge Incident*, så har jeg altså noen eksemplarer igjen. Disse videoreformidler jeg uten fortjeneste. Prisen er kr. 200,- + porto/forsendelsesutgifter på kr. 40,-. Boken er i stort format, på 150 sider og illustrert. Bestilles enklest ved å betale inn kr. 240,- på postgirokonto 0809.5520341. Adressen er: Knut Aasheim, Postboks 45, 2073 Bøn.

Kort kommentar til Knut Aasheim

La meg først få si at det er godt mulig at både Menger og Aasheim sitter på UFO-fenomenets løsning. Jeg vil ikke på noen måte påstå at de tar feil. Det jeg prøver å si er at disse som forfekter denne løsningen på UFO-gåten ikke har lagt fram frugg av bevis på at det de hevder er tilfelle.

Jeg vil ikke gå i detalj på Knut Aasheims artikkel om mitt syn på Menger og hans like av hensyn til leserne som sikkert ikke synes det er god underholdning å lese diskusjoner i bladet, men et par punkter må jeg trekke fram.

I følge Ole Jonny Brønne som var tilstede og videofilmet foredraget, var det kun 60 til 70 mennesker tilstede, og noen av disse forlot faktisk salen underveis.

Jeg er klar over at jeg beveger meg på tynn is i forholdet til rasisme, heldigvis. Dette er noe vi hittil er forskånet for i Norge, og la oss håpe vi fortsetter å være det, men jeg kan ikke se noe galt i å holde på gangsynet vårt i dette tilfellet, det må jo være en ubetinget fordel.

Vi vet at finnes grupperinger som benytter "hvite stjernefolk" som innfallsport for nysjerrige, for deretter å "rettleder" disse inn i teorier vi gjerne skulle sett glemt for flere årtier siden.

Når det gjelder Mengers personlige økonomi, så kjenner jeg ikke den i detalj. Det jeg reagerer på er at flere, som han, livnærer seg på å holde foredrag og selge egenproduserte bøker. For å få interesse nok rundt dette er veien dessverre ofte kort til å måtte fabrikere spenningsmomenter. Her er etter manges mening George Adamski et grelt eksempel.

Som sagt tidligere, jeg skal være den første til å spise opp mine påstander **den dagen det blir**

lagt beviser på bordet.

At det er få som tjener mye på å skrive bøker om UFO, vet jeg godt, men jeg vet også at det i alle fall finnes noen. F.eks. Ed Walters fra Gulf-Breeze som fikk 450.000 dollars (ca. 3 mill. kroner) i forskudd for å skrive en bok om sine egne observasjoner og bilder. Et beløp som ikke akkurat styrker hans påstander, men betydelig nok til å leve godt av en god stund.

Videre kan jeg nevne Whitley Strieber og hans bok *Communion*, som ble en bestselger i USA og England. Han har jo også flere bøker i samme lei på samvittigheten.

En bok som *Above Top Secret* av Timothy Good gikk jo heller ikke ubemerket hen. Og jeg kan vel bare nevne navnet Erich von Däniken som også skriver om UFOer, omenn i fortiden.

Alle må få lov å ha sin mening om UFO-fenomenet, det skulle bare mangle, men UFO-NORGEs holdning til dette er som nevnt mange ganger før; vi forfekter ikke én teori framfor en annen før det foreligger håndfaste bevis. Dette er den eneste måten å unngå skylapper på. Den personen som kun ser besøksteorien som den eneste rette har like store skylapper som den som avfeier alt som hallusinasjoner og fantasi. □

Odd-Gunnar Røed.

Rettelse:

I dette års spesialhefte, *Nærkontakt med tro* av Torfrid Urdal, snek det seg inn i en feil i teksten. Øverst på side 17, første avsnitt, venstre spalte, er det tilføyet et "nei" for mye. Setningen skal lyde som følger: "Men det er ikke mulig, av grunner jeg her vil komme inn på". Vi beklager feilen.

LESERUNDERSØKELSEN 1992

Av Mentz Kaarbø.

I "UFO" nr. 1 i år sendte vi ut et skjema for å undersøke våre leseres oppfatning og meninger om bladet og organisasjonen. Vi fikk en tildels overveldende respons og resultatene presenteres i denne artikkelen.

Leserundersøkelsesskjemaet ble sendt ut til 590 abonnenter i midten av juni i år. I løpet av de neste par månedene, fikk vi totalt 159 skjema i retur, noe som altså vitner om en meget bra respons. De fleste skjemaene var fullstendig utfyllt, selv om noen hadde unnlatt å besvare alle spørsmål, mens andre gav to eller flere svar på samme spørsmål.

Forrige gang UFO-NORGE gjorde noe liknende var i 1985 og dengang var medlemsmassen noe tregere. Skjemaet ble sendt ut til ca. 650 abonnenter, og bare 66 ble returnert. Dette viser at vi i dag har en adskillig mer aktiv medlemsmasse, noe som også gav seg utslag i et stort antall nye medarbeidere. Dette omtales nedenfor.

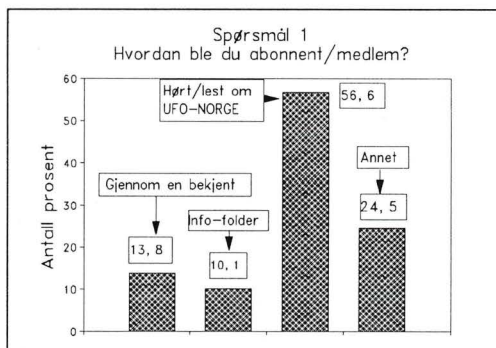
På årets skjema var det i alt 12 spørsmål. Da det vil føre for langt å gå i detalj ved hvert enkelt, vil jeg nevne dem kort i rekkefølge og stoppe opp ved noen av dem. Andeler og prosentuell fordeling (som er avrundet) referer hele tiden til de innkomne skjema og er ikke ekstrapolert til hele medlemsmassen.

Spørsmål 1 Hvordan ble du abonnent/medlem?

Her viste det seg at måten leserne hadde blitt abonnenter på, var en del endret i forhold i 1985. Spesielt gjaldt dette andelen som hadde hørt/lest om UFO-NORGE, som viste en tildels markant økning (57%, mot 27% i 1985). Dette viser at vi i større grad enn tidligere har greid å profilere oss i massemedia.

Spørsmål 2 Hvorfor er du medlem/abonnent?

De fleste (79%) grunnga dette med (vitenskapelig) nysgjerrighet, mens andre årsaker (21%) og

underholdning (10 %) fulgte deretter. Her var det også mange som oppgav flere alternativer samtidig, derfor blir totalsummen mer enn 100%.

Spørsmål 3 Har du selv observert UFO?

Her var fordelingen for JA og NEI på hhv. 38% og 60%. Noen av leserne var i tvil om de hadde hatt en UFO-opplevelse, derfor utgjør ikke summen av de to alternativene nøyaktig 100%.

Spørsmål 4 Hva er din posisjon/stilling i UFO-NORGE idag?

De aller fleste (96%) var som ventet passive medlemmer. Kun 4% innehadde verv på forhånd.

Spørsmål 5 Kunne du tenke deg å bli aktiv?

Besvarelsene her gav var det mest overraskende og gledelige resultatet av undersøkelsen. Hele 57 personer (dvs. 36%) meldte seg til innsats på forskjellige områder, i motsetning til kun 12-13 personer i 1985 (sistnevnte antall inkluderte

også allerede aktive).

De nye medarbeiderne er forøvrig blitt tilskrevet og er i ferd med å gi tilbakemelding til UFO-NORGE mht. endelig registrering.

Spørsmål 6-9 *Meninger om "UFO"*

De fleste (59%) mente at bladets utgivelsesfrekvens burde økes; alt fra "oftere" til 4,5 eller 6 ganger pr. år.

Derimot var majoriteten fornøyd med sideantallet; 82% syntes at nåværende antall var bra, mens bare 18% ville ha flere sider. De fleste kunne her tenke seg mellom 50 og 60 sider; et par stk. oppgav endog 100 sider!

Bladets innhold er stort sett akseptabelt i henhold til besvarelsene. 41% mente at det var meget bra mens 58% svarte tilfredstillende. Totalt blir dette 99%. Bare ca. 1% mente at innholdet var mindre bra/dårlig.

Tilsvarende viste resultatene for bladets utseende følgende tall: 19% mente at det var meget bra, 69% svarte tilfredstillende. Totalt blir dette 88%. 12% mente at utseende var mindre bra/dårlig. Her hadde også et par stk. tilføyet "amatørmessig". Det er altså en større andel misfornøyde når det gjelder bladets utseende i forhold til innhold.

Vi går utfra at de fleste misfornøyde lesere allerede har sagt opp abonnementet (eller latt være å tegne noe), derfor vil spørsmål av denne type alltid være en smule misvisende.

Vi er uansett glade for at flesteparten setter pris på bladet, og skal prøve å skjerpe oss overfor

dem som ikke er fullt så fornøyde. Foreløpig er det dessverre ikke mulig å øke antall sider eller utgivelser pga. stram økonomi.

Spørsmål 10 *Bladet/organisasjonen er:*

De aller fleste svarte her seriøs(t) (88%), ofte koblet med vitenskapelig holdbar(t) (29%). Et mindretall (ca. 3%) mente at vi var useriøse/vitenskapelig uholdbare.

Igjen vil et slikt spørsmål være misvisende, fordi flesteparten av misfornøyde lesere ikke vil forbli abonnenter.

Spørsmål 11 *Foretrukne emner i "UFO"*

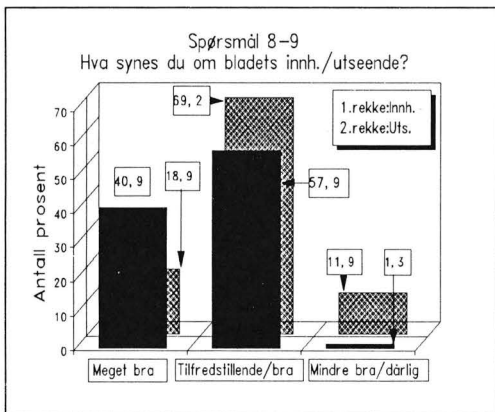
På dette spørsmålet kunne vi som hovedkonklusjon trekke at alle leserne ville ha mer av alt! Likevel, ved å vurdere besvarelsene litt nøyere, fant vi at rundt 5-6 emner pekte seg ut som stoff vi i redaksjonen burde satse mer på. Selv om de fleste førte opp mange alternativer, var det altså følgende emner som ble mest foretrukket: Teorier om UFO-fenomenet (57%); nytt om hva som foregår i utlandet (52%); UFO-krasj/nedstyrtninger (48%); utenlandske (42%), norske (35%) og skandinaviske rapporter (32%). På den andre enden av skalaen, den med de minst fortrukne emnene, hadde faktisk parapsykologi minst oppslutning med 4%. Deretter fulgte astronomi, fysikk, romfart og teoretiske/spekulerende artikler med rundt 5-8%.

Redaksjonen vil også her prøve å skjerpe seg og forsøke å tilpasse innholdet i bladet etter lesernes uttalte ønsker.

Spørsmål 12 *Hovedforklaringen på UFO-fenomenet?*

De fleste mente (kanskje ikke uventet) at det kan dreie seg om besøk fra andre planeter, med hele 77%. En annen hypotese, at det kan være besøkende fra andre dimensjoner, fikk 59% oppslutning.

Også på dette spørsmålet kunne leserne krysse av for flere alternativer, og de to nevnte var ofte krysset av sammen. Ukjente naturfenomener var ansett som et tredje alternativ, med 39%. Deretter fulgte sosiopsykologiske og parapsyko-

Fortsettes på side 38

ÅRHUNDRETS SAK - ELLER RØYK UTEN ILD?

Av Ole Jonny Brønne.

En meget spesiell sak som har blitt aktuell det siste året, er påstandene om at en kvinne ble bortført av vesener midt i New York, mens flere vitner observerte det hele. Vår medarbeider har sett nærmere på hendelsene.

Ved IUNs (Independent UFO Network) årlige UFO-konferanse i august 1991 i England, deltok bl.a. Budd Hopkins. Etter at møteprogrammet var overstått, ble samtlige andre foredragsholdere innbudt til et møte hos Hopkins på det hotellet hvor han bodde. UFO-Norges Odd-Gunnar Røed ble også invitert. (Se omtale av konferansen i "UFO" nr. 2/1991).

Hopkins informerte de tilstedeværende om en sak han var blitt involvert i nylig, en sak han selv mener er den hittil viktigste for å kunne dokumentere den objektive virkeligheten av såkalte "abductions" (kidnappinger eller ombordtagninger, også kjent som "nærkontakt av 4. grad"). De tilstedeværende ble dog bedt om ikke å offentliggjøre detaljer om saken i sine respektive tidsskrifter. Dette har nå allikevel lekket ut og omtalt i UFO-litteraturen og Budd Hopkins har dessuten selv offentliggjort saken. Dermed kan vi også bringe historien her.

Det dreier seg om en påstått opplevelse som en dame ved navn "Linda Cortile" (pseudonym) hadde den 30. november 1989 i New York City. Hun hevder å ha blitt "tatt ombord" i et UFO fra sin leilighet i 12. etasje på Manhattan. Ifølge Hopkins var det minst 14 uavhengige vitner til denne hendelsen, hvorav fire senere kontaktet ham. Et av vitnene er en fremstående politisk person, to andre er sikkerhetsvakter som var med denne personen, og den fjerde er en kvinne som kom kjørende over Brooklyn Bridge mens hendelsen pågikk. Alle fire så et UFO sveve over bygningen, en blåhvitt lysstråle som skinte ned fra

UFOets underside, og at damen svedde i lysstrålen sammen med tre vesener - 12 etasjer over bakken.

På The UFO Abduction Study Conference i Cambridge, Massachusetts i juni 1992, offentliggjorde Budd Hopkins hva han selv kalte "århundrets sak", og ved MUFON International UFO Symposium, Albuquerque, New Mexico 10.-12. juli 1992 (som var den 23. i sitt slag), ble flere detaljer angående denne saken kjent. Her ble det vist frem vitnetegninger (ingen var imidlertid utført av "Linda" selv), spilt bånd med opptak av intervjuer og hypnosesesjoner, etc.

Det hele begynte med at Budd Hopkins mottok et brev fra "Linda" i april 1989. Hun skrev at hun hadde oppdaget en liten kul ved nesen som hun mistenkte for å være noe som stammet fra en tidligere UFO-opplevelse - muligens en bortførelse. De to møttes og Hopkins inviterte henne til å bli med i sin månedlige støttegruppe for den type vitner (dvs. til nærkontakter av 4. grad). Den 30. november 1989 ringte "Linda" til Hopkins og fortalte hvordan hun var blitt "kidnapet" kort etter klokka 3 samme morgen. Tre vesener hadde latt henne sveve ut gjennom vinduet i hennes leilighet i 12. etasje, inn i en blå stråle som transporterte henne inn i et gigantisk UFO som svedde utenfor. Det hele skjedde på Manhattan i New York. Hennes 6-årige sønn skulle visstnok også ha blitt tatt ombord, to måneder tidligere.

Hopkins sa at "Lindas" historie var interessant, men la til at han ikke tenkte noe mer på

den, siden den var så lik mange andre slike saker. "Lindas" historie inneholdt likevel en del unike detaljer, bl.a. det at etter at hun var blitt tatt ombord, dukket UFOet ned i East River! Mens de var under vann, så hun vraket av et fly som styrtet ned der for en del år siden.

I løpet av de de neste 15 månedene (fra april 1989) konsentrerte Hopkins seg om andre rapporter, men i februar 1991 tok saken en dramatisk vending. Hopkins mottok da et brev fra to politimenn som hadde undertegnet med "Richard" & "Dan". Og brevet lød som følger:

"Vi har bestemt oss for å snakke med noen om hva vi observerte i november 1989. Vi får ikke fred før vi gjør dette. Vi var på oppdrag ved Franklin D. Roosevelt alléen i slutten av november mellom klokken 3.00 og 3.30 om morgenen. Dan holdt på å pakke ut noe tyggegummi og fikk plutselig se en oransje glød bli reflektert i sølvpapiret. Han kikket opp og et par boligblokker bortenfor så han et stort objekt..."

Ved hjelp av en kikkert så de tre merkelige figurer og en ung kvinne i hvit natkjole sveve ut gjennom et vindu og inn i UFOet, hele tiden opplyst av en blå lysstråle. UFOet beveget seg så mot dem, krysset over FDR-veien og dukket ned i East River. De skrev at de var veldig urolige mht. hva som hadde skjedd med "Linda", om hun var OK osv. De påstod tom. at de husket hvilket vindu hun kom ut fra, og at de derfor ville finne henne. (Men hvorfor da skrive til Hopkins først?) Hopkins ringte deretter til "Linda" for å fortelle henne om brevet han hadde fått, og at hun måtte regne med å få besøk av de to politimennene snart. Hun skulle også bli hovedpersonen i hans neste bok. Han ba henne be

politimennene ringe ham, så han kunne intervju dem. Noen dager senere ringte "Linda" tilbake for å fortelle at hun hadde hatt besøk av de to (i mars eller april 1991). Hun hadde bedt dem om å ringe Hopkins, men de nektet å gjøre det. Hun ba dem deretter om å spille inn deres beskrivelser på en kassett. Hopkins fikk denne kassetten noen uker senere. Denne kassetten ble bl.a. spilt under Hopkins' foredrag på MUFON-konferansen. En monoton mannsstemme synes å lese fra et manus, uten å vise noen tegn på følelser.

"Dan" og "Richard" nektet altså å ta kontakt med Budd Hopkins, så han forsøkte å oppsøke dem ved New York Police Dept (NYPD). Men det eksisterte ingen politifolk ved NYPD med "Dan" eller "Richard" til fornavn, som matchet "Lindas" beskrivelser, eller som hadde vært i nærheten av hennes leilighet den 30. november kl. 03.15.

Etter at "Linda" var blitt informert om at Hopkins ikke hadde klart å finne frem til politimennene, mottok han et nytt brev - denne gang fra "Dan". I brevet sa "Dan" at han og "Richard" ikke var politifolk, men sikkerhetsvakter. De hadde utført eskorteservice for en meget viktig person som "Dan" refererte til som "Den tredje mannen". De hadde vært på vei med denne VIPen til et helikopter da bilen deres hadde fått en uforklarlig motorstopp. "Den tredje mannen" ble hysterisk etter at observasjonen var over. Han hadde sett alt av hendelsen, sammen med "Richard" og "Dan". De to hadde siden informert ham om at "Linda" var OK.

Under MUFON-foredraget uttalte Budd Hopkins følgende: "Vi kjenner identiteten til

"Den tredje mannen". Jeg har mottatt et brev fra ham, signert 'Den Tredje Mannen'. Jeg har hatt muligheter til å sjekke hans identitet på annen måte og den er autentisk, uten fnugg av tvil".

Hopkins tror at "den tredje mannen" er Javier Perez de Cuellar, som var generalsekretær i FN til november 1991!

FNs generalsekretær følges av to sikkerhetsvakter hvor han enn drar. Men "Lindas" beskrivelse av "Dan" og "Richard" stemmer ikke på noen av disse sikkerhetsvaktene. Hopkins har visstnok besøkt både Secret Service Office i New York, og snakket med sikkerhetsfolk ved den britiske delegasjonen. Dette fordi "Dan" og "Richard" senere har kommet med opplysninger om at to andre biler var i følge med deres egen, en bil fra hhv. Englands og Yemens FN-delegasjoner. Men sikkerhetsvaktene "Dan" og "Richard" er ikke blitt lokalisert.

"Linda" påstår at kort tid etter at "Dan" og "Richard" hadde besøkt hennes leilighet, ble hun regelrett bortført på gaten - i fullt dagslys - av nettopp "Dan" og "Richard". De forhørte henne i 3 1/2 time om hva som hadde skjedd mens hun var inne i UFOet, om hun jobbet for regjeringen, om regjeringen hadde noe med dette å gjøre, og: *Om hun trodde disse vesnene så dem i bilen?* Hun ble også tvunget til å vise "Dan" og "Richard" føttene sine, for de trodde at hun kanskje var en av disse vesnene, og de visste hvordan vesnenes føtter så ut - de hadde ikke tær.

Men Hopkins fortalte ikke alt i sitt foredrag: "Linda" påstår også å ha blitt bortført en gang til, denne gang av "Dan", som tok henne med til et hus på Long Island (dette skjedde den 15. oktober 1991). "Dan" ba henne ta på seg en hvit nattkjole lik den hun hadde hatt på seg under UFO-hendelsen den 30. november 1989. Da hun gjorde det sank han ned på kne og kalte henne sin "Lady of the Sands" og prøvde deretter å drepe henne. Men hun ble reddet av "Richard" som plutselig dukket opp. "Dan" skal visstnok ha hatt et nærvøst sammenbrudd, da "Linda" mottok et postkort der han sa han var på en psykiatrisk institusjon. Postkortet var postlagt i FN-bygningen den 14. desember 1991.

Sommeren 1991, etter at Hopkins ikke hadde

greid å oppspore disse sikkerhetsvaktene - og antageligvis hadde uttrykt en viss skepsis, så dukket enda et nytt vitne opp! En dame, som skal være bosatt i Connecticut, skrev til Hopkins fordi hun hadde sett ham i et TV-program, og mente at hun burde rapportere dette til en eller annen. Ifølge kvinnens brev hadde hun vært på vei over Brooklyn Bridge kl. 03.15 den 30. november 1989, da bilen plutselig "døde" - motoren stoppet og lysene sloktes. Da hun gikk ut av bilen, oppdaget hun at alle de andre bilene på broen også hadde stoppet. Hun så deretter UFOet, vesnene, osv, og at UFOet deretter fløy over Brooklyn Bridge. Hun nevnte overhodet ikke at det stupte ned i East River, noe "Dan" og "Richard" påstod!

De to UFO-forskerne Joseph J. Stefula (MUFON State Director, New Jersey) og Rich Butler tilbød senere Hopkins hjelp og assistanse. Joseph J. Stefula hadde tidligere samarbeidet med NYPD i forbindelse med hans arbeid i Army's Criminal Investigation Div. Rich Butler, som tidligere hadde vært aktiv i Air Force Security Police, var med på noen av de månedliges støttegruppene til Hopkins, hvor han traff "Linda". Joseph J. Stefula og Rich Butler gjennomførte deretter timelange intervjuer med "Linda", hvor de oppdaget en god del som virket mistenkelig. Dette ble presentert for Hopkins, som avviste dette som dumt og uhørt. "Linda" fortalte også til Stefula og Butler at Hopkins hadde gått med på å dele inntektene fra sin neste bok (og kanskje film) 50/50 med henne!

Den 3. oktober 1992 ble det avholdt et møte hjemme hos Budd Hopkins, der bl.a. "Linda" + hennes mann og to barn, David Jacobs (UFO-forsker og forfatter), Walt Andrus (MUFON Director), Jerome Clark (redaktør for CUFOS' tidsskrift IUR), Rick Butler (vitne til en nærkontakt av 4. grad), Linda Howe (UFO-forsker, filmprodusent og forfatter), Joseph Stefula (MUFON New Jersey), George Hanson (parapsykolog), Don Johnson (UFO-forsker), Antonio Huneus (UFO-forsker og forfatter) og Penelope Franklin (redaktør for Intruders Foundation's tidsskrift IF) var til stede. Her ble denne saken diskutert frem og tilbake i noen timer, uten at noen enighet ble nådd. Men ett resultat

av dette møtet var at George Hanson har meddelt Inspector General's Office/Treasury Department om "Dan" og "Richards" kidnapping av og mordforsøk på Linda. Så dersom det av dette blir en politietterforskning, kan Hopkins, Clark, Jacobs, Andrus og John E. Mack (UFO-forsker, samt psykiater ved Harvard) bli nødt til å vitne.

UFO-NORGES kommentarer

Et medlem av MUFON i New Jersey, Vince Creevy, oppdaget tilfeldigvis en science-fiction bok ved navn *Nighteyes* av Garfield Reeves-Stevens. Han så med en gang en del likheter mellom denne saken og historien i boken! Boken handler om en kvinne som blir "tatt om bord" i et UFO i New York; kvinnen i boken bor på Manhattan; hun tar kontakt med en UFO-forsker som bor i New York (og det er jo der Budd Hopkins bor!); hun blir kidnappet av to FBI-agenter og tatt med til Long Island! Denne boken ble utgitt i april 1989 - syv måneder før LINDA NAPOLITANO (som er hennes egentlige navn) meldte fra til Budd Hopkins om sin opplevelse. Jeg mener at det ikke er tvil om hvilken konklusjon som bør dras av dette! □

Kilder:

Informasjon fra Odd-Gunnar Røed, Komitémøte, september 1992.

Skeptics UFO Newsletter, juli 1992, side 7.

MUFON 1992 International UFO Symposium Proceedings: "UFOs: The Ultimate Mystery Of The Millennia", 1992, side 212.

Saucer Smear, 5. september 1992, side 1-3.

Skeptics UFO Newsletter, september 1992, side 1-6.

MUFON UFO Journal, september 1992, side 12-6.

Saucer Smear, 1. november 1992, side 1-3.

LESERUNDERSØKELSEN 1992

Fortsatt fra side 34

kologiske fenomener med hhv. 13 og 12%.

Vi takker de av leserne som tok seg tid og råd til å besvare dette skjemaet. Pga. dette er organisasjonen som helhet styrket, spesielt med tanke på den "spin-off" effekt vi fikk i forbindelse med våre nye medarbeidere. Når det gjelder bladet, vil vi som sagt prøve å skjerpe oss for å gjøre det bedre. I denne sammenheng oppfordrer vi også leserne til å komme med egne tanker, ideer og innlegg i form av artikler og leserbrev. □

BERIT CLEMMENSEN

Fortsatt fra side 14

i noen tilfelle kan gi opphav til UFO-rapporter. Teorien er kontroversiell og kan på langt nær gi forklaring på alle UFO-observasjoner. Det er imidlertid fullt mulig at slike fenomener er tilstede på Osterøy og kanskje har gitt opphav til i alle fall noen rapporter. Undertegnede har vært i kontakt med Geofysisk institutt, Jordskjelvstasjonen ved Universitetet i Bergen for å diskutere muligheten av dette. Imidlertid har det foreløpig ikke vært mulig å komme i kontakt med fagpersonell som har kjennskap til denne teorien. Det ville likevel være interessant med en utredning om muligheten av slike fenomener.

Avslutningsvis vil jeg si at det foreløpig ikke vil være snakk om å opprette noe "Prosjekt Hessdalen" på Osterøy. Til det er det foreløpig for få observasjoner og rapporter. Hvis det imidlertid skulle oppstå en bølge av observasjoner på samme måte som i Hessdalen (og andre steder rundt omkring i verden) ville det kunne bli aktuelt å foreta seg noe konkret. I mellomtiden vil vi ha oppmerksomheten rettet mot Osterøy og komme tilbake til saken med jevne mellomrom her i "UFO". □

PRESSEKLIPP

Oversikt over presseklipp i perioden april-november 1992

Kilde	Dato	Omtale
Fredrikstad Blad	25.04.92	Intervju med Erling Strand
Eidsvold Blad	14.05.92	Lysende fenomener over Gullverket
Norske Argus A/S	25.05.92	Passasjerfly nær kollidert med UFO

April 1992

Fredrikstad Blad 25.4

I februar i fjor ble et uforklarlig lysfenomen observert på himmelen over Sarpsborg. Et sterkt lys flørret over himmelen i varierende omfang. Skjebergmannen Erling Strand (UFO-NORGE), til daglig lektor ved Østfold Ingeniørhøyskole mener det er snakk om et UFO-fenomen.

Det finnes fenomener "mellom himmel og jord" som menneskene i dag ikke kan forklare. Det er UFOer. Men det betyr ikke nødvendigvis at vi får besøk av små grønne menn fra andre kloder: UFO betyr kort og godt uidentifiserte flygende objekter - noe vi ikke vet hva er. Og at det finnes slike fenomener - det er hevet over enhver tvil.

Strand bringer vår fantasi godt ned på jorda: Han gjør det klart at det han arbeider med ikke dreier seg om små grønne menn og "flygende tallerkner". Men han har samlet opplysninger og selv gjort observasjoner av fenomener vi ikke har noen forklaring på, selv etter grundige analyser.

Det dreier seg om lysfenomener, som det omtalte lysskinnet som ble observert av en rekke mennesker i Sarpsborg-distriktet i februar i fjor. -Jeg synes det er synd at det ikke blir satset mer på forskning på dette området. Det kan ha sammenheng med at det er et vanskelig emne å ta opp: De som forteller om sine observasjoner frykter at de blir sett på som litt smårare, sier Strand, -men jeg er overbevist om at det er mulig å finne ut av dette, og at en løsning på dette kan avdekke betydelige, nye kunnskaper.

Hvem er så denne Erling P. Strand? Han er bosatt på Ullerøy i Skjeberg, er utdannet sivilingeniør fra Universitetet i Trondheim. Han har

sitt daglige virke som høyskolelektor ved Østfold Ingeniørhøyskole.

Hans interesse for UFO-forskning ble vekket under studietiden i Trondheim, og de siste 13 årene har han bevisst samlet informasjon og bilder om observasjoner som er gjort. Han har selv gjort en del observasjoner, ikke minst vinteren 1984, da han hadde en sentral rolle i Hessdals-prosjektet.

Strand bruker mye av sin fritid til dette. Han deltar jevnlig på internasjonale konferanser om emnet. Han holdt et foredrag på en fysikk-konferanse i Budapest for to år siden, har flere ganger vært i London med disse tingene, og har vært på en internasjonal konferanse om kulelyn i Los Angeles i sommer i år. Og Strands erfaringer er at det drives svært lite seriøs forskning mht. disse uforklarlige fenomenene noe sted i verden. De som ser ut til å ta fenomenene mest alvorlig er faktisk kineserne.

Strand er ikke begeistret for uttrykket UFO. O'en henspiller på objekt, og med det forstår de fleste noe som kan tas på og føles. Disse fenomenene er ikke nødvendigvis så håndfaste - materielle i vår målestokk.

Fenomenene kan ha ulike farger, røde, gule, blå og blågrønne. De kan også være kombinasjoner av ulike farger; gule lys med røde blink etc.

-Et vanlig argument mot å forske på dette emnet er at muligheten for å nå frem til et konkret resultat er svært liten. Jeg tror ikke dette er riktig. Det er mulig å finne noe av dette, dersom vi bruker ressurser på det, sier Strand.

Dette er Hessdalsfenomenet

Vinteren 1984 samlet en gruppe på 40 frivillige inn en enestående mengde opplysninger om lys-

fenomener i den avsidesliggende Hessdalen i Sør-Trøndelag. Erling P. Strand var blant initiativtagerne til prosjektet.

De fikk låne en del avansert utstyr som radar, seismograf, geigerteller, spektrumanalysator, magnetometer, IR-viewer og fotoutstyr. Observasjonene og registreringene har vakt internasjonal interesse.

-Det som skjedde i Hessdalen var litt spesielt. I flere år, fra 1981 til 1985, ble det stadig gjort observasjoner der. Men det var ingen som gjorde noe med det, før vi høsten 1983 tok initiativet til Hessdals-prosjektet, forteller Strand. Strand kontaktet ulike forskningsinstitusjoner: Universitetene i Oslo, Bergen og Trondheim, og Forsvarets Forskningsinstitutt. Hessdals-prosjektet er internasjonalt enestående på det vis at det ble gjort svært mange registreringer med svært mye ulikt teknisk utstyr på et avgrenset geografisk område.

Kamera med spektralfilter ble brukt til å fotografere fenomenet. Filteret ga et fargespekter som kan brukes til å analysere gassene i fenomenet, og resultatene var ganske interessante. Radaren var kanskje det instrumentet som ga de mest interessante registreringene. Der ble det registrert objekter, både samtidig som det visuelt ble observert lysende fenomen og også uten at man så lys i dalen.

På radaren ble også bevegelsene registrert. Ved ett tilfelle ble det registrert at et fenomen beveget seg med en hastighet på ca. 30 000 kilometer i timen.

Mai

Eidsvold Blad 14.5

Merkelige fysiske fenomener ble observert på nattehimmelen over Gullverket natt til tirsdag den 12. mai. Det var to menn som gjorde de samme observasjonene i området rundt Brøstadgruva.

-Observasjonene ble gjort ved ett-tiden om natten i klart, fint vær, forteller UFO-observatør Knut Aasheim på Bøn, som er blitt varslet om fenomenet. -De to karene så et lysende punkt -nærmest som en stjerne, som beveget seg frem og tilbake og opp og ned. Samtidig så de flere blinkende lys rett over hodene sine. Disse lysene dannet en tilnærmet sirkel. Lyset skiftet hele

tiden i farge og posisjon - på en måte kunne det minne om nordlys, men de som så dette, avviser at det kan ha vært nordlys, sier Knut Aasheim.

Norske Argus A/S 25.5

Et fly på vei til Gatwick med passasjerer fra Kypros holdt på å kolliderer med et UFO.

Det heter det i en rapport fra det britiske Luftfartsverket.

De to flyerne observerte en svart gjenstand om lag 500 meter fremfor flyet som like etter passerte 10 meter over høyre vingen. Luftfartsmyndighetene har ikke funnet noen god forklaring, men ser ikke bort fra at det kan ha vært en værbaljong. □

FINK

Redaktørskifte

Dette nummer av "UFO" er det siste jeg signerer som ansvarlig redaktør. Siden 1973, da vi begynte med "Rapportnytt" har jeg vært delaktig i at våre medlemmer i tidligere Norsk UFO Center, og nåværende UFO-NORGE, har fått medlemsbladet til rett tid.

Tyve år er en bra "fartstid", og jeg ønsker vår nye redaktør Mentz D. Kaarbø lykke til med det videre arbeidet. Han har i lengre tid gjort en utmerket innsats med "UFO-Norway News", som han fremdeles vil redigere, og er en erfaren medarbeider som fortsatt vil gjøre "UFO" attraktiv for alle interesserte.

Tro endelig ikke at jeg vil gå "i hi". Fortsatt vil dere finne min signatur i bladet, og fortsatt vil jeg stå for distribuering og regnskap - og det skulle vel rekke?

Takk til medlemmene og Landsstyret for godt samarbeid i tyve år!

Den lille danske...

Hvad er et UFO?

Det er uidentifiserte flyvende ombudsmænd.

Tøv, det er uidentifiserte flyvende objekter!

Ja, men ali'evell!

FINK

KONFERANSE OM KULELYN

Av Erling Strand.

I sommer ble det avholdt en internasjonal konferanse om kulelyn i USA. Den samlet fysikere fra hele verden. UFO-Norges representant holdt et foredrag om sporet ved Øydeskyvatn og videofilmen som ble tatt i august 1991 ved Kvikne. Foredraget fikk meget god respons, og flere nye kontakter ble knyttet.

Konferansen ble holdt på University of California, Los Angeles, (UCLA) fra 28. til 31. juli 1992. Det var "The International Committee on Ball Lightning" som arrangerte konferansen, som var den tredje i rekken. Den første ble avholdt i Tokyo 1988, og den andre i Budapest i 1990.

I Budapest holdt undertegnede et foredrag om prosjekt Hessdalen, og ble også registrert som Norges representant blant kulelynsforskerne. Nå i år ble jeg valgt inn i en nylig opprettet internasjonal komité.

Hva har kulelyn med UFO å gjøre?

Kulelyns- og UFO-fenomenet har en del felles trekk, bl.a. det at man i begge tilfeller står ovenfor ukjente, atmosfæriske lysfenomener. Vitenskapen vet ennå ikke hva fysikken er bak kulelyn. Det viser seg også at kulelynsforskerne ofte kommer bort i typiske UFO-fenomener. Det er viktig å samarbeide med dem, da vi kan utnytte deres ressurser til å forske på UFO, og at vi får tilgang til deres registreringer av ukjente lysfenomener, som altså ofte er UFO-fenomener. De sitter på en hel del interessant materiale.

Teorier

De fleste foredragene tok for seg de forskjellige teoriene som prøver å forklare kulelyns gåten; det var forholdsvis stor spredning i dem. Man sitter igjen med et inntrykk av at de "rene" teoretikerne har lite laboratorie-materiale å bygge sine teorier på.

Blant foredragsholderne her kan nevnes professor Handel fra USA som mener at kulelyn dannes i forbindelse med en såkalt maser-effekt i atmos-

færen. Professor Manykin fra Russland derimot, mener at kulelyn kan lages ved hjelp av laser.

Laboratorieundersøkelser

Det er ikke så mange forskere som kan vise til resultater fra laboratorieundersøkelser. Den som har kommet lengst her er prof. Ohtsuki fra Waseda University i Tokyo. Han snakket også om UFOer og kulelyn. Han listet opp alle karakteristiske trekk ved UFO-observasjoner og forklarte det ut fra sine kulelynseksperimenter.

De andre foredragsholderne som tok for seg laboratorieforsøk, diskuterte gamle eksperimenter. R.K. Golka presenterte sine forsøk og diskuterte dette ut fra Teslas gamle forsøk. En annen fremstående kulelynsforsker, K.L. Corum ble også omtalt i diskusjonen, selv om han ikke var tilstede på denne konferansen.

Dr. Chukanov beskrev et apparat som genererte kulelyn. Han hadde det med seg og demonstrerte det dagen etter. Han påstod at apparatet genererte mer energi enn det fikk tilført. Dette ble ikke bevist og de fleste tilstedeværende stilte seg meget skeptisk til denne påstanden. Det lyset som ble dannet inne i apparatet så heller ikke ut som noe kulelyn, og dette ble da også påpekt av flere.

Dette var alt som ble presentert av laboratorieforsøk. Det er tydelig at det er gjort forholdsvis lite på dette området.

Feltundersøkelser

Det er også gjort lite mht. feltundersøkelser og observasjoner av kulelyn. Russland har de fleste registreringer av slike hendelser. Amirov hadde statistisk materiale basert på 200 observasjoner

og Grigorev hadde materiale basert på 5000 observasjoner. Kineseren Y-S Zou presenterte en teori som var basert på en observasjon ved Harbin flyplassen i Nordøst-Kina.

Jeg presenterte analyseresultater fra observasjoner i Norge, nærmere bestemt fra sporet ved Øydeskyvatn og videofilmen av et mulig kulelyn over Kvikne i Nord-Østerdalen (omtalt i "UFO" nr. 2/1991).

I Budapest for to år siden ble det presentert statistisk materiale av Zou i Kina, Grigorev i Russland og Egely i Ungarn. Dessuten presenterte jeg prosjekt Hessdalen. Det ble altså gjort mer av denne typen undersøkelser tidligere.

Kort sagt, det er gjort alt for lite her. Det er vel én av grunnene til at forskerne er så interessert i slikt materiale. Mitt foredrag om prosjekt Hessdalen i Budapest og det jeg snakket om i år engasjerte dem sterkt. Det var morsomt å registrere at flere av foredragsholderne refererte til mine foredrag i sine innlegg.

Ny komité

Jean François Leitner fra Belgia hadde en idé om at flere miljøer burde komme sammen og arbeide i et felles prosjekt. Ved å trekke på erfaringene i de forskjellige miljøene kunne man muligens komme fram til en løsning på hva kulelynsfenomenet er. Det ble besluttet å starte et prosjekt med dette målet for øyet, og Leitner skal finansiere det. Han har hatt samtaler med både prof. Othsuki fra Japan og prof. Manykin fra Russland. Prosjektet består av en komité som skal utarbeide planene for et forskningspro-

gram. Det vil i hovedsak bli russiske forskere kommer til å utføre den praktiske forskningen. Hovedårsakene til dette er det lave kostnadsnivået i Russland, forskernes dyktighet og at de har mye teknisk utstyr til disposisjon.

I komitéen sitter prof. Handel fra USA, prof. Othsuki fra Japan, prof. Manykin fra Russland, J.F. Leitner som bor i Belgia, samt undertegnede. De forskerne og teknikerne som skal benyttes, arbeider under Manykin på I.V.Kurchatov Institute for Atomic Energy. Gruppen er allerede i gang; det første de har gitt seg i kast med er å teste Handels teori i laboratoriet.

Ekskursjon

Den siste dagen ble brukt til en tur til nabobyen Pasadena. Der ble vi tatt imot av Mayor Rick Cole, dvs. ordføreren. Han overrakte oss et dokument hvor det stod at vi ble ønsket velkommen til byen, og at 31. Juli 1992 ble utropt til "Ball Lightning Day" i Pasadena. Alt foregikk i meget høytidelige former.

Fremtidige utsikter

Denne konferansen i USA har allerede gitt mange resultater, og vil på sikt sannsynligvis gjøre mye for kulelynsforskningen. Jeg tenker her spesielt på den komitéen som ble utnevnt, og hvilke muligheter som ligger her. Men det er likevel ingen grunn til å overdramatisere dette. Det ligger fortsatt mange hindringer i veien, og prosessen mot en eventuell løsning av kulelyns gåten kan ta lang tid enn det vi ser idag. Men vi er i alle fall underveis. □

**UFO-NORGE ØNSKER LESERNE
GOD JUL OG GODT NYTTÅR!**

The Independent UFO Network presenterer UFOs: fact, fraud or fantasy?

(UFO: Fakta, svindel eller fantasi?)

En internasjonal UFO konferanse

Sheffield Polytekniske skole, hovedbygningen, Pond St. Sheffield, S. Yks
(100 meter fra Sheffield Library Theatre)

den 14. & 15. august 1993

Foredragsholdere ved dette årets største UFO-konferanse inkluderer

Budd Hopkins (USA)

Jenny Randles (England)

Cynthia Hind (Zimbabwe)

Paul Deveraux (England)

Ole Jonny Brønne (Norge)

Dr. Serena Roney-Dougal (England)

Linda Moulton Howe (USA)

Hilary Evans (England)

Dr. Sue Blackmore (England)

Dirk van de Plas (Skottland)

Donald Thomas (England)

Edoardo Russo (Italia)

Foredragssal med aircondition og plass til 400 personer. Forfriskninger. Stands med salg av bøker, tidsskrifter og diverse. Muligheter for å treffe foredragsholderne, samt mye underholdning. Vi oppfordrer folk til å delta!

Nærmere opplysninger og påmeldingsskjema fåes fra Stu Smith, 15 Rydal St. Burnley, Lancashire, BB10 1HS, England. (0282 24837). Vennligst legg ved internasjonale svarkuponger og en konvolutt med eget navn og adresse.

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrivet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis hvor i teksten man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet kan være både 3 1/2 eller 5 1/4 tommer, 720 kB/1,44 MB eller 360 kB/1,2 MB DOS-disketter. Teksten bør være skrevet i WordPerfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og magasiner av interesse som mulig stoff for "UFO". Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Postboks 24

3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver i UFO-arbeidet som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGEs støttefond.

Benytt vårt postgironummer 08 09 3 07 08 10, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE

Postboks 1155

5001 Bergen

Hemmelig fly beskyldt for overlydssmell

Den "eksploderende meteoritten" som sendte sjokkbølger over Nederland den 19. august i år, kan like gjerne ha vært et overlydssmell forårsaket av et hemmelig supersonisk fly, konstruert for US Air Force av den amerikanske flyfabrikanten Lockheed. Vitenskapsmenn som antok at forklaringen var en meteor som falt ned, har forandret mening etter å ha gått igjennom alle data.

Astronomer og meteorologer brukte en dag på å studere seismogrammer, rapporter fra "hørevitner" og en håndfull observasjoner av meteorer. "Fra et astronomisk synspunkt vil våre konklusjoner synes noe skuffende", sier Hein Haak, ved det Kongelige Nederlandske Meteorologiske Institutt.

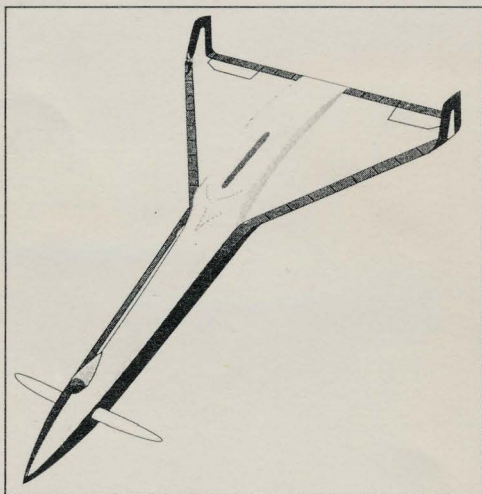
Meteoritt-teorien (tidligere omtalt i New Scientist den 29. august) ble forkastet fordi det ikke eksisterte noen gode rapporter som beskrev ildkuler til det riktige tidspunkt. Gruppen utelukket også romskrap. Ingeniører ved ESAs kontrollsenter i Darmstadt i Tyskland undersøkte romskrap som hadde gått inn i atmosfæren i løpet av denne natten, men ingen av bitene var

store nok til å kunne forårsake de observerte effektene.

I følge astronomene kan fenomenet bare forklares på én måte: At eksplosjonen og rystelsene var forårsaket av en supersonisk sjokkbølge. På bakgrunn av de seismiske dataene, regnet Haak ut at hendelsen inntraff over Nordsjøen, ca. 50 km vest for øya Texel. Flyet må ha fløyet i en høyde av minst 10 km siden det ikke ble sett på radar.

Lignende eksplosjoner har vært rapportert i USA i løpet av det siste året, spesielt i Los Angeles-området, hvor seismologer oppdaget akustiske sjokkbølger. Og i et nylig utgitt nummer av *Aviation Week and Space Technology* rapporteres det om observasjoner av et delta-vinget, supersonisk fly; noen av dem i nærheten av Lockheeds testområde i Mojave ørkenen. I følge artikkelen meldte mannskapet på et Boeing 747 om en nesten-kollisjon med et supersonisk fly nær George Air Force Base i California. US Air Force benekter fremdeles eksistensen av dette flyet.

Kilde: *New Scientist* 12.09.92.

Supersonisk og hemmelig: En kunstners oppfatning av Lockheeds fly.

Kilde: *Aviation Week & Space Technology*